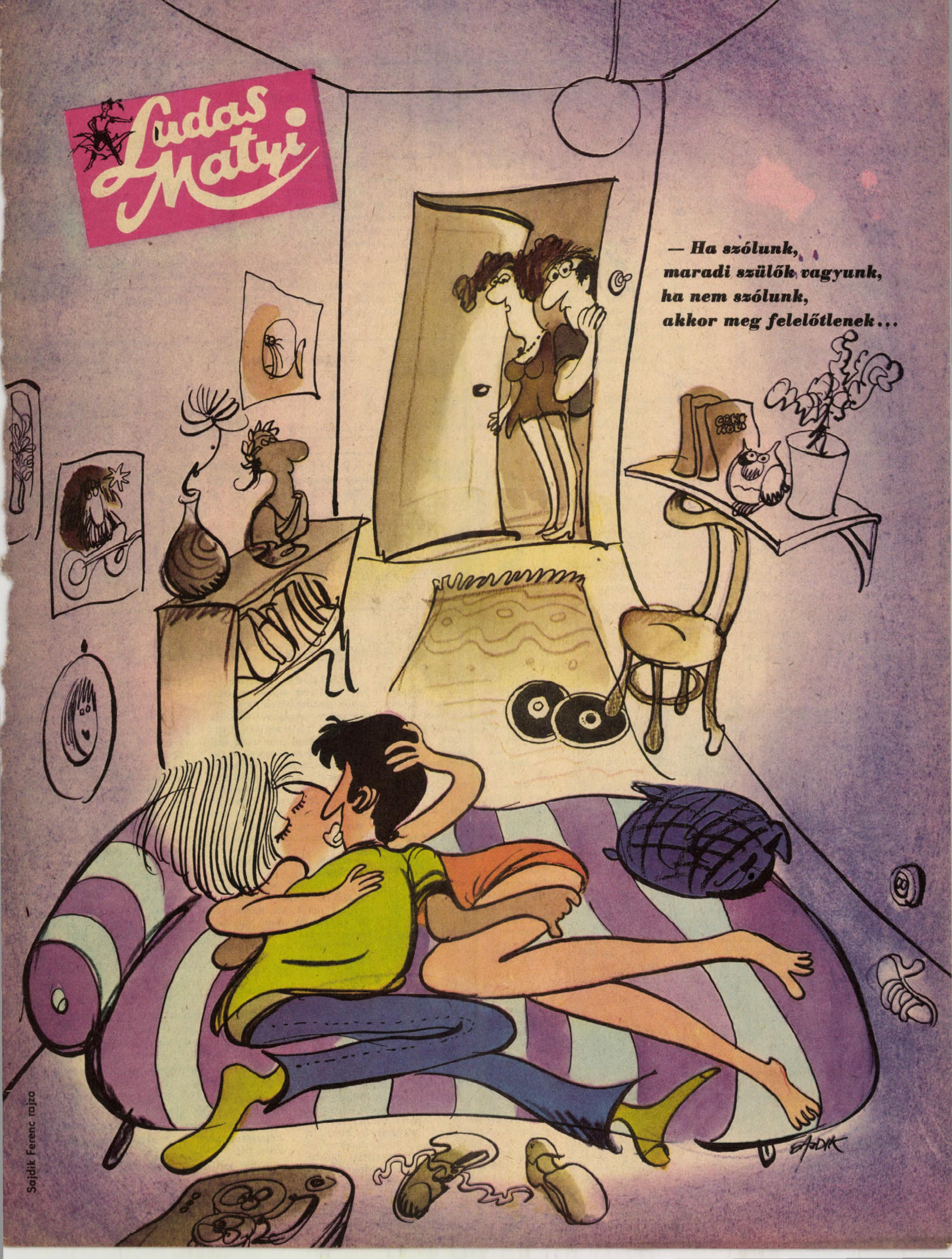
XXXII. ÉVFOLYAM, 24. SZÁM Ára: 1,80 Ft 1976. JÚNIUS 10.

— Ha szólunk, maradi szülők vagyunk, ha nem szólunk, akkor meg felelőtlenek...

Sajdik Ferenc rajza

KEDVES LUDAS!

SZÁZHARMINCÖT LÉPCSŐFOK

Házunk kapuja előtt, könnyű bemelegítő mozgást végzek: egy kis légzési gyakorlat, aztán lazítom a lábizmaimat. Van itt erő, pajtás! Befordulok a kapun és nekivágok a lépcsőnek. Vidáman fütyörészve küzdöm le az első lépcsőfokokat. A huszadik lépcső után virtuóz módon megismétlek néhány sztep-

tánc figurát egy régi Fred Astaire filmből.

Huszonkilencedik lépcső. Álljunk meg egy pillanatra! Nem igaz, hogy elfáradtam, csak megigazítom a cipőfűzőmet. Pardon, nincs is cipőfűzőm, a csatos cipő van rajtam.

Negyvenötödik lépcső. Fenn vagyok az első emeleten. Szó sincs róla, hogy szúr az oldalam. Ma azt a zakót vettem fel, amiből a derekánál kilóg a szitavászon és az birizgál. A harmadik emeletig még hátra van 90 lépcső, vagyis összesen 135 lépcsőfokot kell leküzdenem. Szóra sem érdemes.

Teljesen normális állapot, ha nehezebben veszem a lélegzetet, hiszen, mint tudjuk, a magasabb légrétegekben ritkul az oxigén. S én már ott vagyok a második emelet közelében. Előre!

A századik lépcsőfokon megállok. Csupán azért, hogy egy kis jubileumi ünnepséget tartsak. Rövid üdvözlő beszédet intézek magamhoz, aztán feljebb, egyre feljebb! Az ember legyőzi a természetet.

A százhuszonhetedik lépcsőn magabiztosan négykézlábra ereszkedem. Ne csak a láblzom erősödjék, hanem a karom is. Ez így egészséges.

Százharmincötödik lépcsőfok. Harmadik emelet. Célba értem. Folyosónk lakói dörgő tapssal fogadnak. Két úttörő kislány puszival és virággal fogad, de előbb feltámogatnak a földről. A szomszédasszonyom mellém lép és halkan a fülembe súgja:

— Szomszéd úr, nem tudja, hogy tegnap megjavították a liftünket?

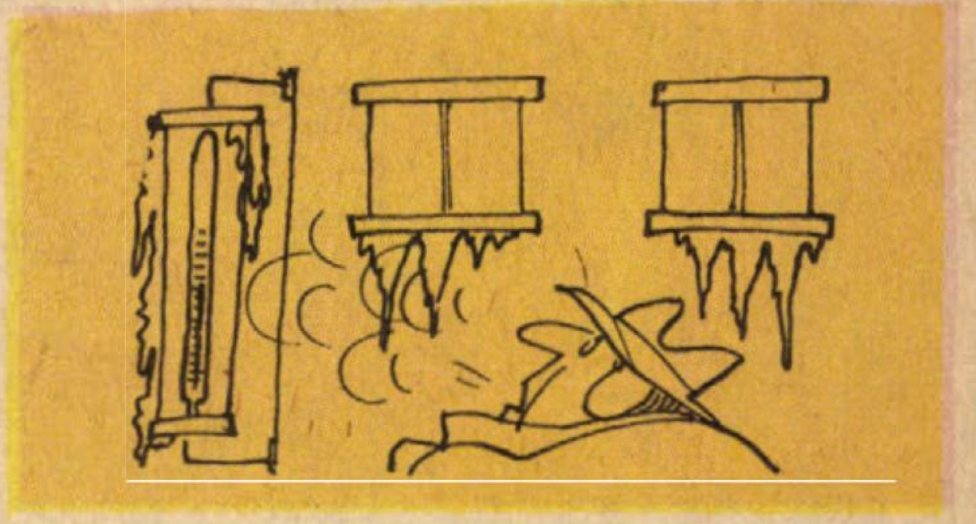
Reszket a lábam, zihálva szedem a levegőt, de fölényesen mosolygok:

— Tudom. De edzésben akarok maradni. Arra a pár napra, amíg a liftünk működni fog, nem érdemes átállnom!

(galambos)

PLUSZ HAT FOK

A Belváros közepén, a Biermann István téren néhány évvel ezelőtt szép mintaboltot nyitott a Lehel Hűtőgépgyár. Nagy neonhőmérőt is elhelyeztek az üzlet mellé, függőlegesen a lakóház félmagasságában. Az első és máig egyetlen sokemeletes villanyhőmérő Budapesten. Emiatt még idegenforgalmi nevezetesség is. Ha működik. Csakhogy hónapok óta rossz, éjjelnappal, fagyban és kánikulában egyaránt plusz hat fokot mutat. Egy szubjektív idealista hőmérő, amely nem zavartatja magát az objektív valóságtól.

Tulajdonképpen így igazán idegenforgalmi nevezetesség. Mert jöjjön bár akármelyik országból, égtájról, földrészről a külföldi, olyan helyről nem érkezhet, ahol a nap mind a 24 órájában, a hét mind a hét, s a hónap mind a harminc napján egyforma a hőmérséklet.

(bt)

FIGYELMES VÁLLALAT

NEM LÁTOM A SZEMÜVEGEM

Új szemüveg-receptjeimmel (az egyik bifokális) betértem a Mártírok útján lévő Látszerész Szövetkezetbe. Át is vették a receptet, ki is fizettem a készülő üveg árát, majd őszinte megdöbbenésemre közölték, hogy nézzek be — három hónap múlva. Sajnos, a gyár rövidebb időre nem vállalja elkészítését.

Az esetemet elmesélve kiderült, hogy szemüveges ismerőseim irigységének tárgya vagyok, mert nekik csak féléves határidőre sikerült új látóeszközt csináltatniok.

Mi a teendőm? Használjam régi, az orvosnő szerint immár rossz olvasószemüvegemet egy negyedévig és távolbalátáshoz továbbra is semmilyen üveget? Vagy mondjak le három hónapra a világba-nézelődésről, mert úgy is felfoghatom a dolgot, hogy ezzel sok bosszúságtól óvom meg magam?!

Rácz György

*

Fenti cikkünk szerzője, az ismert rendező, feltehetően budapesti ismerősei irigységének tárgya. Ennél is jobban irigykedhetnek a vidéki sorstársak, amint az Cseri Zsuzsanna 16 éves tanuló Székesfehérvárról keltezett leveléből kitűnik. Azt írja, február 11-én rendelte meg és fizette ki új szemüvégét az OFOTÉRT-nél, de az még mindig nem készült el. Sőt, lapunk, illetve levelének zártáig (május 12.) még azt sem tudták megmondani a kislánynak, hogy akár csak hozzávetőlegesen mikorra remélheti új szemüvegét.

Levelesládánkból

BENEDEK LÁSZLÓ (7131 Mözs, Szent István u. 11.) érzésünk szerint joggal panaszolja, hogy noha már kilenc éve bevezettette házába a vizet, azóta is hiába kér vízórát. Ezzel szemben 1976 első és második negyedévében már napi 747,25 liter fogyasztásnak megfelelő vízdíjat követelnek tőle (vízóra hiányában — hasraütéssel számítják ki?), ami szerinte, egy kisebb üzem és nem egy család vízhasználatának felel meg. (Összesen 312,80 Ft vízdíjat kellett fizetnie.) Jogos a Tolna megyei Víz- és Csatornamű Vállalathoz intézett kérdése és mi is várjuk a választ: milyen alapon számoltak ekkora összeget és még hányszor kilenc évig kell vízórára várnia?

FELESLEGES ÉGŐFEJE — egy M 101-es típusú propánbután gáztűzhelyhez van-e valakinek az országban? — Kérdi **Rózsa Istvánné**, 6724 Szeged, Nádor utca 16/B. Szívesen megvenné, hogy sütőjét újra használhassa, mert amióta az égőfej kiégett, hiába fordul a Lampart Zománcipari Művek salgótarjáni gyárához. Ott azt felelik, hogy e típust évek óta nem gyártják, alkatrészeivel sem rendelkeznek.

PRINCZ ISTVÁN (7588 Vízvár, Szabadság utca 10.) mérleget vásárolt, s hazaszállítására igénybe vette a kaposvári 13-as számú Volán Háztól házig szolgálatát. Nem vált be. Nyolc nappal később megérkezett ugyan a teherárukent feladott fuvar panaszosunk címére, de levélírónk megbízottai: a szomszédok, hiába akarták felváltani százasukat, hogy kiegyenlítsék a 37 forintos fuvarszámlát (túlzásnak tartották volna ugyanis, hogy 63 forint borravalót adjanak), a Volános árukihordók nem voltak hajlandók várni. Inkább azonnal visszavitték a mérleget Kaposvárra, „majd fizeti a dupláját!" felkiáltással. Panaszosunk később megkapta mérlegét, de számítása szerint a hercehurcával együtt 457 forintjába került neki a mulatság. Tán olcsóbban jön ki, ha megbízottja 63 forint borravalót ad, tűnődik. És — velünk együtt — eltűnődik azon is, helyesen járt-e el vele szemben a kaposvári Volán?

VESSZŐPARIPA

Nem a gyermekjátékra gondolok — mely amúgyis kiment a divatból —, hanem a szó második értelmére, egy makacsul visszatérő gondolaton való lovaglást jelent. Ilyen paripám nekem a Gyáli úti sorompó.

Egy évtizeddel ezelőtt akadtam el rajta. E lap hasábjain tettem szóvá, miért nem nyitják meg sohasem, mikor egy sorompó attól sorompó, hogy hol felhúzzák, hol leengedik. A sorompó feliratát is helytelenítettem akkor, mert a sorompón az a felirat állt: „Tíz percen túl is zárva tartható" — holott a sorompó évek óta állt már zárva, anélkül, hogy egyszer is felhúzták volna.

Szavaimat nem is kiáltottam a pusztába: a Gyáli úti sorompó azóta is lezárva áll, de a feliratát készségesen kicserélték azzal a felirattal, hogy „Tartósan zárva van".

Egy évtizeddel ezelőtt akadtam fenn ezen a sorompón, holott akkor le sem volt zárva az Üllői út, sem a Soroksári út, egyidőben az Üllői úttal!

Vesszőparipám, te fekete táltos! Egy elképzelés nyerít ki belőlem, de nem mondom ki!

Talán így is megértik. Hiszen: az ember ért a lóból!...

S. P.

Várnai György rajza

– Érdekes, milyen keserű ez a születésnapi torta...

– Innen jeleztek kéménytüzet?
– Igazgatói engedély nélkül nem nyilatkozom!

UTAK

A Terenicei út újjaépített szakaszát május elsején nyitották meg Újliget és Parkerdő között. Príma út volt, három sáv innen, három sáv onnan, tükörbeton, egy darab Európa.

És május 28-án, pénteken kezdték bontani.

Izmos legény nyomta a légkalapácsot, már korán reggel. Az éles acél vicsorogva harapott a flaszterba és rágta, akár a csörögefánkot.

Jó, tudom, hogy egyetlen út sem örökös darab. A Via Appia Antiquát például alig kétezer éve adták át a forgalomnak és itt-ott máris mintha málladozna. Ez itt viszont alighanem világcsúcs.

Arra gondoltam, hogyan lenne, ha például a montreali olimpia futópályáit is mi építenénk... És most néhány szemelvényt közlök, korabeli lapokból.

1978. július 16. Montrealban dobog a világ szíve. Áradó muzsika hangjaira, tarka zászlók selyme alatt vonulnak az olimpiai stadionba a földkerekség legerősebb, legügyesebb fiai és leányai. Két teljes esztendőt késett ez az ünnepélyes pillanat, kétségkívül objektív nehézségek miatt.

— Tudják kérem — mondta lapunk munkatársának az útépítés vezetője —, az embereim odahaza felejtették a lapátjukat, s így hosszú ideig kénytelenek voltak egymásra támaszkodni.

De most itt van, de most megvan, de most kész van. Az ég kék, a fű zöld, a salak piros, jőjj szent láng, világolj, melegíts és ne aludjál ki soha.

1978. július 19. Nincs meglepetés! A 100 méteres síkfutás győztese a nagy esélyes, Steve Williams. A feketebőrű amerikai villámember 1 perc 18.2 mp-es eredménnyel nyerte a döntőt, ami ugyan némileg elmarad a 9.9 mp-es világcsúcstól, a körülményeket figyelembe véve mégis káprázatos eredmény. A döntő előtt fél órával ugyanis derék iparosemberek jelentek meg a stadionban és felbontották a futópálya egy részét, kétségkívül objektív nehézségek miatt.

— Tudják kérem — mondta lapunk munkatársának az útépítés vezetője —, a kooperáló vállalat csak most szállította a sódert, amelyet a salak alá kellett volna egyengetnünk. Mert egyesek csak nyomni tudják a sódert, de szállítani nem.

A futópálya közepére ezzel egyidőben táblát helyeztek el: „Gyalogos közlekedés a túlsó oldalon!” A százas döntő résztvevőinek így néhány méterrel a rajt után el kellett hagyniuk a futópályát, hogy a gőzmosodán, a kölcsönkönyvtáron és a tribünön át folytassák a száguldást. A hajrá a díszpáholyban kezdődött, s a versenyzők az angol királynő átugrása után térhettek vissza a salakra.

1978. július 21. A 100 méteres női sík bajnoka Llama Lhassza, idős gyékényfonó asszonyság Tibetből!

— Turistacsoporttal érkeztem most Montrealba — mondta a boldog győztes. — Eszemben sem volt, hogy induljak az olimpián, csak a csőtörés nyomán felszökkenő hatalmas vízsugár dobott be a pályára. A tehetségemet a szüleimtől örököltem. Anyám zergepásztor volt, atyám pedig akadályfutó. Így könnyedén megbirkózhattam a pályát át meg átszabdaló vizesárkokkal, tankcsapdákkal és hegyvonulatokkal.

— Tudják kérem — magyarázta lapunk munkatársának az útépítés vezetője —, az objektív nehézségek. Most jöttünk rá, hogy a pálya alagcsövei rendhagyó módon készültek. Nem egy hosszú levegőt vettek körül vassal, hanem egy hosszú vasat levegővel. Világos, hogy ki kell cserélnünk az egész miskulanciát.

1978. július 20. 17 óra 40 perc. Drámai események a stadionban. A maratonfutás 143 résztvevője mintegy 250 méterrel a rajt után szőrénszálán eltűnik a közönség szeme elől. Mintha a föld nyelné el őket.

17 óra 45 perc. Műszeres gépkocsi indul a rejtélyes jelenség felderítésére. Ugyanazon a ponton a műszeres gépkocsit is elnyeli a föld. Az építéshez közelálló szakértők valószínűnek tartják, hogy ott lehet a hiba.

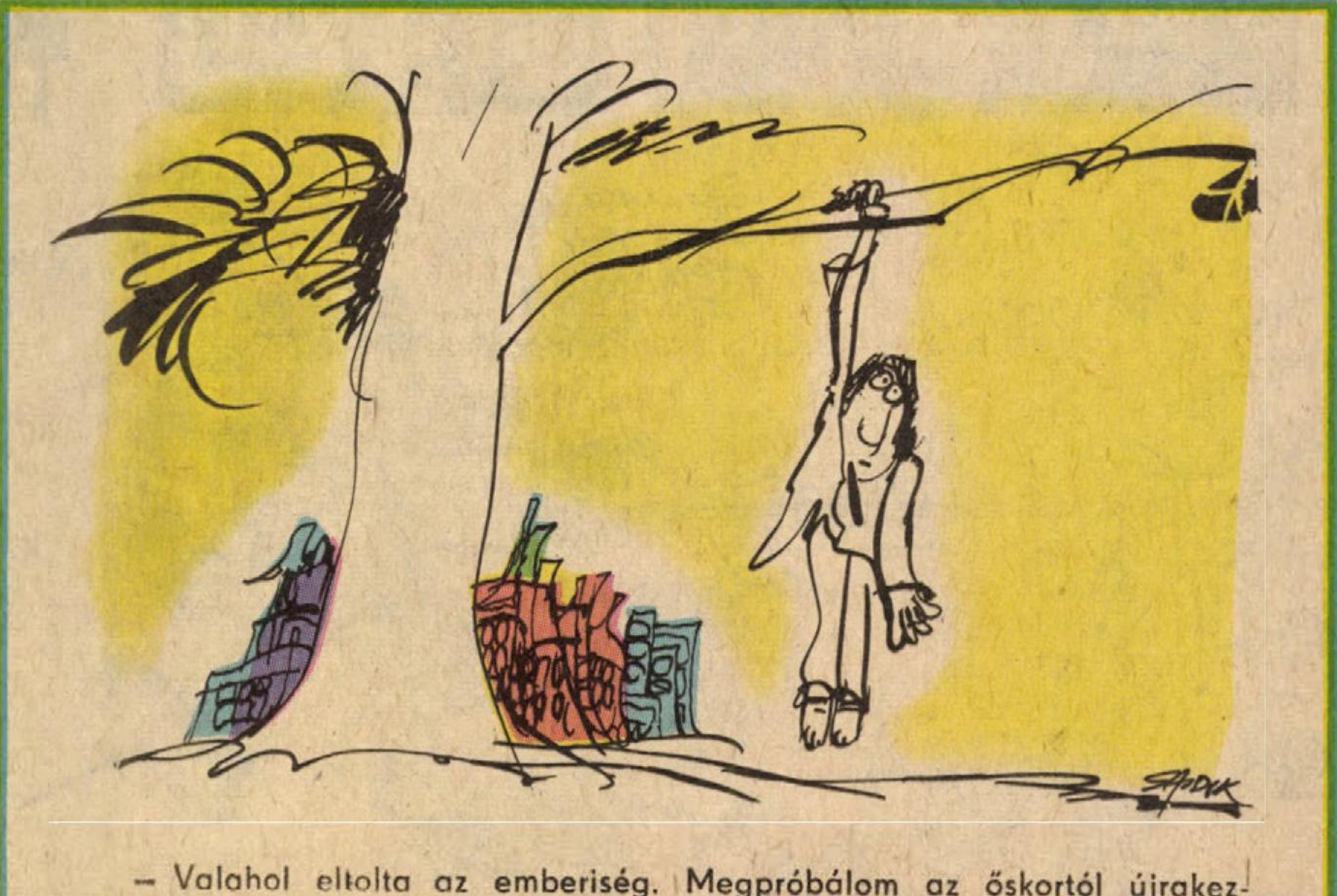
18 óra 25 perc. Wilf McGinnis rendőrőrmester Montreal egyik főútvonalán teljesít szolgálatot. Most hirtelen erőteljes dobogást és lihegést hall a kövezet alól.

19 óra 49 perc. A keleti partok mentén horgonyzó „Charlie” őrnaszád szikratáviratban közli, hogy megvan a győztes. Frank Shorter megvédte bajnoki címét. Az amerikai atléta e pillanatban futott be. A főcsatornából az Atlanti-óceánba.

A dologban az a legérdekesebb, hogy mégis szépen haladunk.

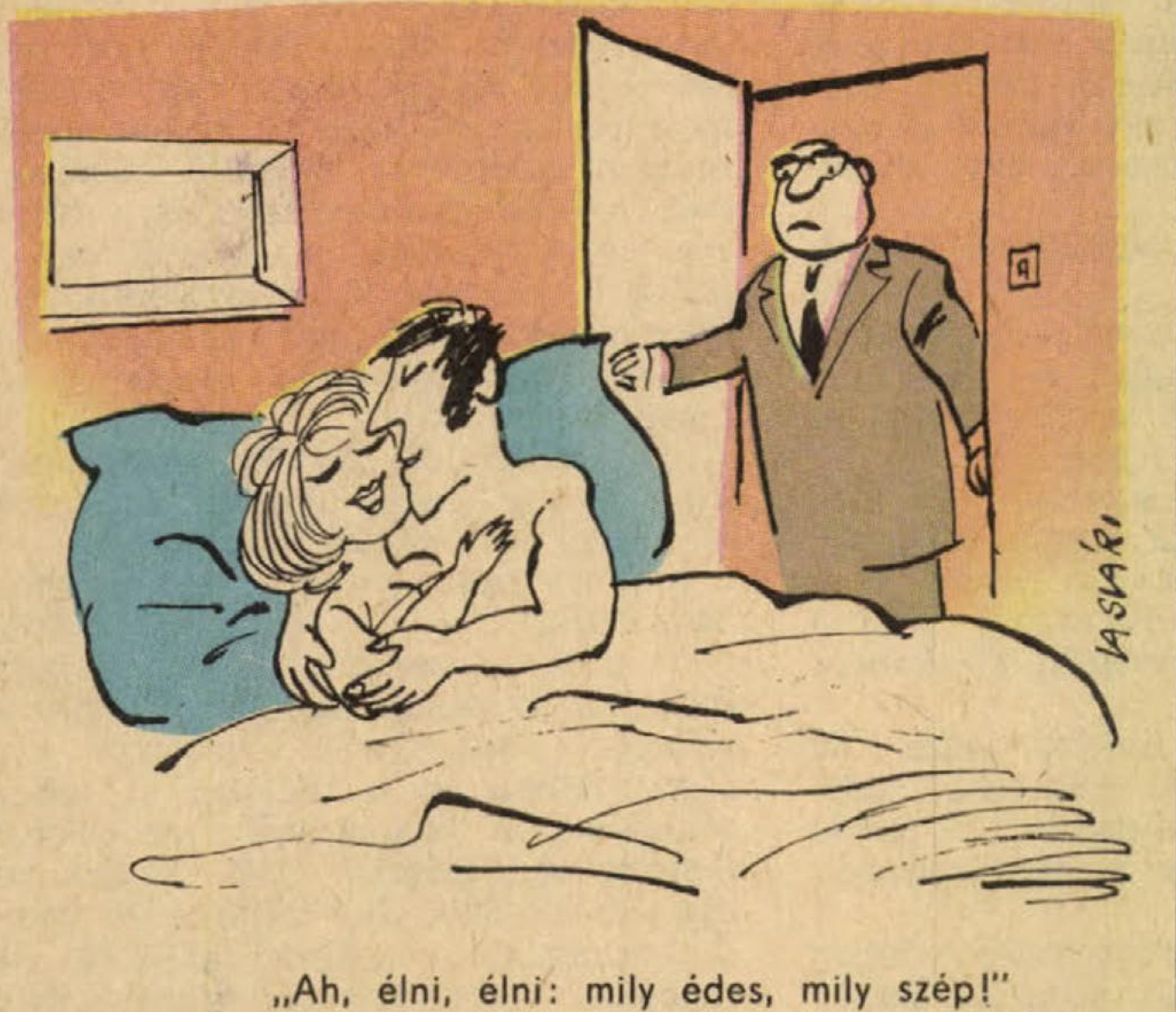
Peterdi Pál

– Valahol eltolta az emberiség. Megpróbálom az őskortól újrakezdeni az egészet...

AZ EMBER TRAGÉDIÁJA LXII.

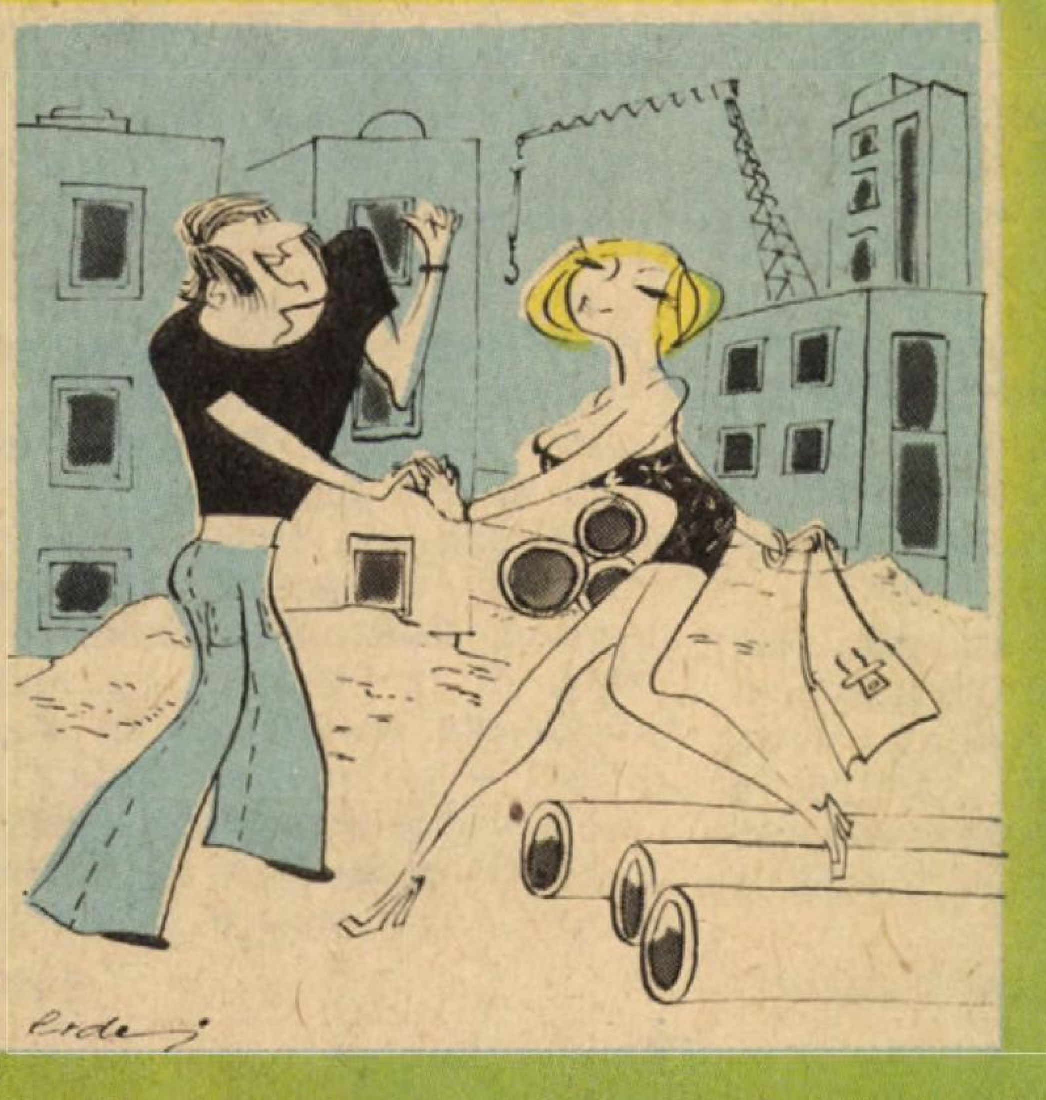

„Ah, élni, élni: mily édes, mily szép!"
(Madách)

FELHÁBORÍTÓ

— Valamelyik nap, jó késön este cseng a telefon — írja Mrs. L. Campy, a Sunday Express levelezője. — Felveszem a kagylót és szokásom szerint bemondom a nevemet meg a telefonszámomat. Izgatott női hang szól a kagylóba, elfúlva kér bocsánatot, téves számot tárcsázott. Egy perc sem telik bele, újra cseng a telefon. Megint felveszem, mondom a nevemet s a számot. Ugyanaz a női hang válaszol. De most már méltatlankodva: „Másodszor csinálja ezt velem. Nem szégyenli magát? Mégis csak disznóság!"

FONTOS ÉPÍTKEZÉS

– Gyere nyugodtan, itt péntektől hétfőig nem zavar senki…

Levélváltás az iszákos férjről

Kedves Szerkesztő úr!

Nem magánügyben írok önnek. Nagyon sokan vagyunk asszonyok, családanyák, akiket férjük iszákossága minden örömtől megfoszt és nélkülözésre kényszerít. Amikor a férjem kézhez kapja a fizetését, a „haverokkal" szalad az italboltba, végigjárja velük a különböző poharazókat és hajnaltájt, részegen kerül haza. Nekik nincs záróra, az egyik barátjukhoz felviszik a bort, sört, pálinkát és házibulit rendeznek. Már italosan bántalmazott is, utána ha kijózanodik, olyan lesz, mint a kezes bárány, de másfél-két hét múlva újra kezdődik elölről minden. Semmiképp sem akarom, hogy elvonó kúrára vigyék, de félek a jövőtől. Két tíz éven aluli gyermekünk mindent lát és hall. Én is dolgozom, de a férjem olyan keveset ad haza a fizetéséből, hogy iszákosságának anyagilag is én viselem a terhét.

Kérem, írjon erről, talán magukra ismernek az iszákos férjek és a felelőtlen családapák.

Kedves Asszonyom!

Nem szeretném megingatni reményeiben, de akár az ön férje, akár pedig a más férje aligha fog magára ismerni. Ha netán mégis, akkor a legközelebbi talponállóban rögtön lehajtanak két dupla rumot az egészségemre, hogy „betettem" őket az újságba.

Persze belőlem is csak a keserűség beszél. Méltán sérti ugyanis az önérzetemet, hogy legalább tíz cikket írtam az alkoholizmus ellen, de egyetlen feleségtől sem kaptam kedvező választ. Például azt, hogy a férjének felborzoltam a lelkiismeretét és megváltozott. Már-már arra gondoltam, hogy nyilván csak pusztába kiáltottam a szót, és közírói tevékenységem fabatkát sem ér, amikor egymás után három feleség keresett fel, egy pedig telefonon sírva adta tudtomra: a férjük bántalmazta őket, dühödten ordítoztak velük, amiért panaszkodni mertek. Csak a rend kedvéért jegyzem meg, hogy nem ezek a feleségek írtak nekem férjük iszákosságáról és tűrhetetlen magatartásáról.

Ennek ellenére változatlanul róttam papírra az alkoholizmust elítélő cikkeimet: „igyon, akinek jólesik, de mértékkel; ha megtermelik a rengeteg bort, sört, pálinkát és másféle töményt, azt el is kell adni, ha eladják és emiatt nő az alkoholizmus, akkor miért termelik?" És más efféléket írogattam. Idéztem a miniszteri intézkedést, amely szerint az üzletekben ne feltűnően elöl, vevőt csábító módon tárolják a rengeteg szeszes italt, hanem hátul, rejtettebb helyen. (Azóta sem tartják be ezt a rendelkezést, nincs is értelme: aki italt akar vásárolni, az a bolt legrejtettebb zugában is megtalálja!) Örömmel írtam arról is, hogy többszörösére emelkedett az üdítő italok gyártása, választéka és forgalma. Hamar rájöttem, hogy korai volt az örömöm: sokan — többen, mint hihető —, nem szeszes italok *helyett*, hanem *mellette* vagy *benne*, azaz keverten fogyasztják. Ezek a zugivók az üdítő italba keverik a töményt, álcázott alkoholisták: többet isznak, mint azelőtt, mert az üdítő az mégiscsak üdítő és vele több töményszeszt lehet kellemesen felhajtani.

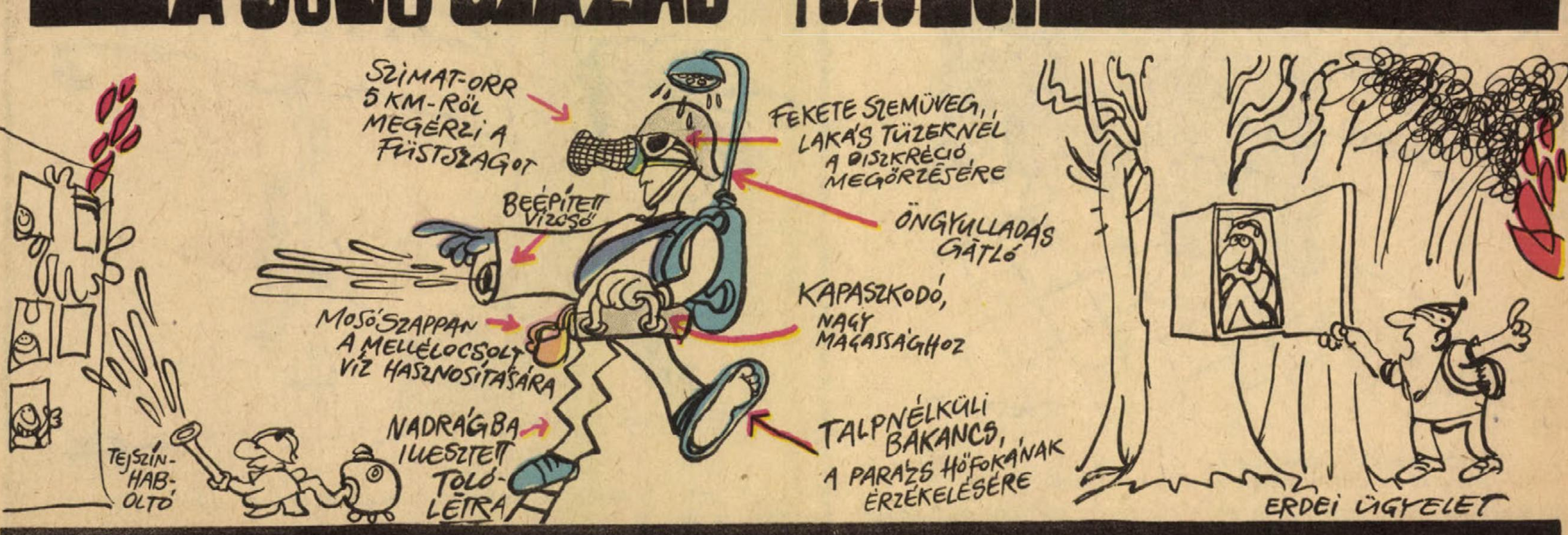
Nem dicsekvésből mondom, de az alkoholizmus elleni küzdelmem legnagyobb sikerét a múlt hét péntek délutánján a zsúfolt 6-os villamoson arattam. Egy merev-részeg, középkorú utastársam mekegni kezdett, majd italosrekedt hangján danolászott és a neki háttal ülő asszonyka vállára hajtotta a fejét. Hangosan rászóltam a férfira: „Szégyellje magát! Ne üljön részegen a villamosra!" Addig senki sem szólt, de most mindenki helyeselt. Beszeszelt barátunk öklelő tekintettel mért végig, és a legközelebbi megállónál, szótlanul letámolygott a villamosról. Akkor láttam, hogy másfél fejjel magasabb és legalább harminc kilóval nehezebb lehetett nálam.

Ne áltassuk magunkat: nem a sajtón és a propagandán múlik az alkohol elleni harc sikere. Nem tagadom, én is szeretem a jó magyar borokat, de — áldozatkészségemet bizonyítsam — azt javaslom, hogy a kéknyelűtől a pécsi cirfandliig, a villányi cabarnet-től az egri bikavérig adjuk el külföldnek az összes márkás borainkat. Hadd növekedjék külhonban az alkoholizmus! A többi borból készítsenek olcsó „Magyar Chianti"-t, olyan alacsony szesztartalommal, amitől nem lehet lerészegedni.

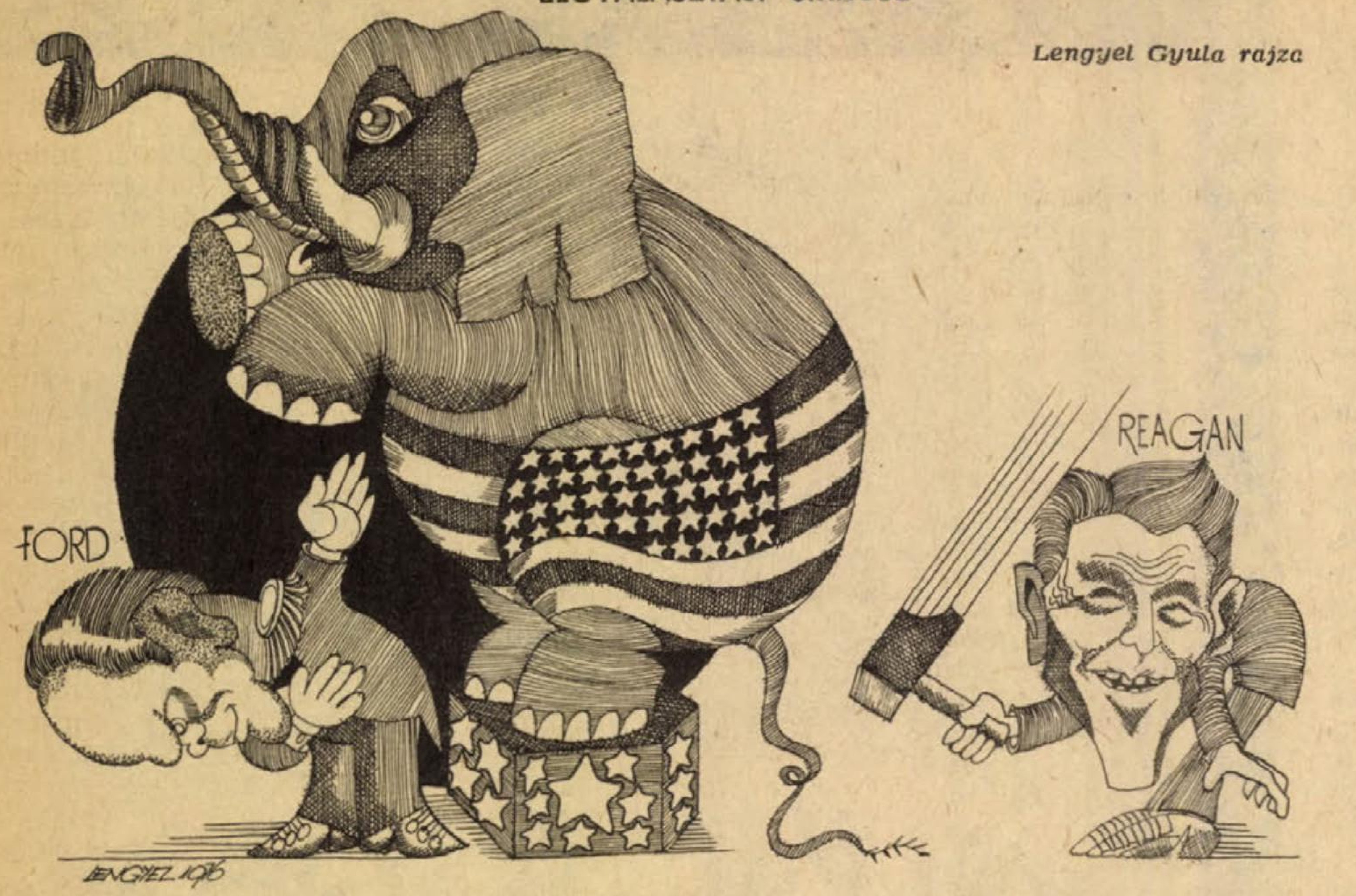
Ha jól meggondolom, ez sem lenne tökéletes megoldás, hiszen akkor még miénk maradna a rengeteg töményszesz.

Földes György

SAJDIK: A JÖVŐ SZÁZAD TŰZOLTÓI

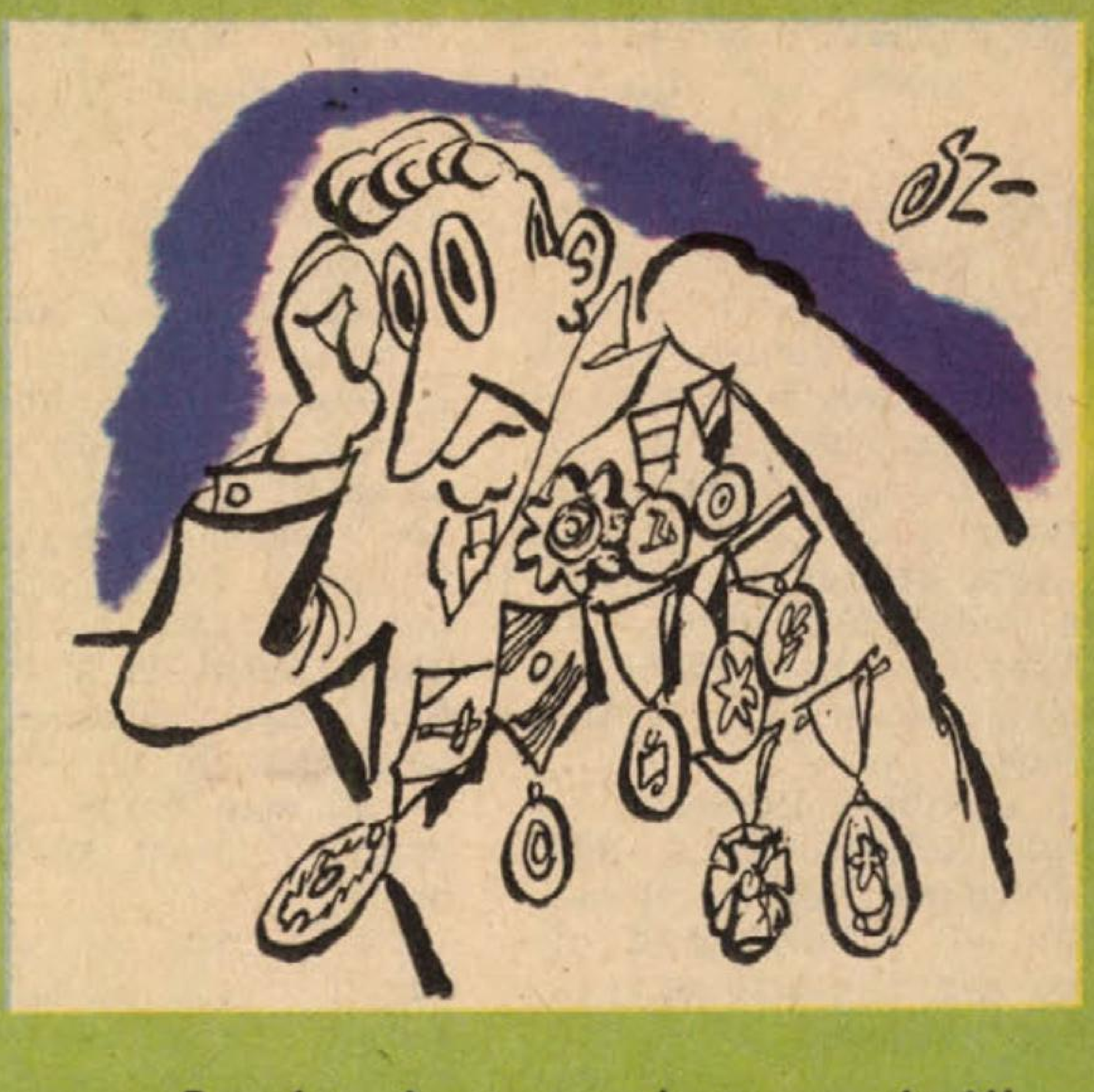

ELŐVÁLASZTÁSI CIRKUSZ

Lengyel Gyula rajza

SZEGÉNY...

– Borzalom, hogy az embert nem akarják elismerni...

Egy humorista jegyzetfüzetéből

1

Lelkiismeret-furdalásom van.

Megnéztem a televízióban egy riportot, amely arról szólt: miért nincs elegendő burgonya, miért kellett importálnunk? Az illetékesek elmondták: tévesen mérték fel az igényeket. Annyira tévesen, hogy még exportáltunk is krumplit, aztán, amikor kiderült, hogy rosszul kalkuláltunk, ugyanannyit importáltak Olaszországból.

Sok nézőben felvetődött a kérdés: hogyan történhetett meg az, ami megtörtént, a tudományos piackutatás, a számítógépek korában.

Nos, ezért van nekem lelkiismeret-furdalásom. A kereskedelem ártatlan az ügyben. Mindennek én vagyok az oka. Imádom a burgonyát. Különösen a róseibnit. A tél folyamán többször is arra kértem a feleségemet: készítsen nekem róseibnit. Véleményem szerint az én mértéktelen burgonyafogyasztásom az oka annak, hogy drága pénzen kellett krumplit importálnunk Nyugatról. Most már tudom, hogy ez helytelen volt, de vállalom a felelősséget. Valakinek ugyanis vállalnia kell. Mibe kerül az nekem?

Huszonöt forintba. Ennyiért veszem az importburgonyát.

2

A televízió egyik legnépszerűbb műsora a Kék Fény. Minden adását megnézem. Csak egyet nem értek sohasem: miért kérdezik meg a műsoridő vége felé az ügyeletes szerkesztőt, hogy érkeztek-e bejelentések a megadott telefonszámokon? A gyakorlat ugyanis az, hogy az ügyeletes elmondja: kaptak néhány érdekes bejelentést, de a nyomozás érdekében egyelőre nem mondhatnak semmit. Ezzel egyetértek. De akkor miért kérdezik meg, hogy érkezett-e bejelentés, ha úgysem mondhatnak semmit?

Rejtély.

De a mi kitűnő nyomozóink ezt is megoldják.

3

Érdemes nézni a televíziót: gyors, pontos információkhoz juthatunk. Nemrégiben egy tévériportból megtudtam, hogy az új lakótelepeket elárasztották a csótányok. A riporter megkérdezte az illetékeseket: mit tesznek a csótány-invázió ellen? Az illetékesek azt felelték: ők mindent megtesznek, ami tőlük telik. Ez mindenesetre megnyugtatott.

Nem sokkal később megkérdeztem egy kollégámat, aki egy ilyen új lakótelepen lakik: mi történt azóta?

— Amióta a csótányok szerepeltek a tévében — felelte a barátom —, nem szaladgálnak annyit. Nézik a televíziót...

4

Engem ugyan nem kérdezett senki, de azért én is szeretnék részt venni abban a vitában: kellenek-e bevezetők az éjszakai filmelőadásokhoz vagy nem kellenek? Egyesek szerint erre szükség van, mások szerint nem.

Ha valaki engem is megkérdezne, azt felelném: tapasztalataim szerint az igazán jó filmekhez nem kellenek bevezetők. Ha azonban a film megértéséhez szükség van magyarázatokra, akkor legyen bevezető, de ne ötperces, hanem egyórás vagy másfél órás.

Ez esetben a filmet már be sem kell mutatni.

5

Az esti tévétorna előtt rövidke rajzfilm látható. Egy férfi felpattan a karosszékből, aztán üldözőbe vesz egy nőt. Hogy a későbbiek folyamán mi történik, azt nem tudjuk — a képernyőn már nem látható —, csak azt halljuk, hogy egy női hang azt mondja: „auuu!" A következő másodpercben már jön is vissza a nő, kezében a férfival, magasan a feje fölött tartva.

Minden este megnézem ezt a rajzfilmet, és mivel kíváncsi ember vagyok, azon tűnődöm: miért mondta azt a nő, hogy „auuu"? Tulajdonképpen mi történt a képernyőn kívül?

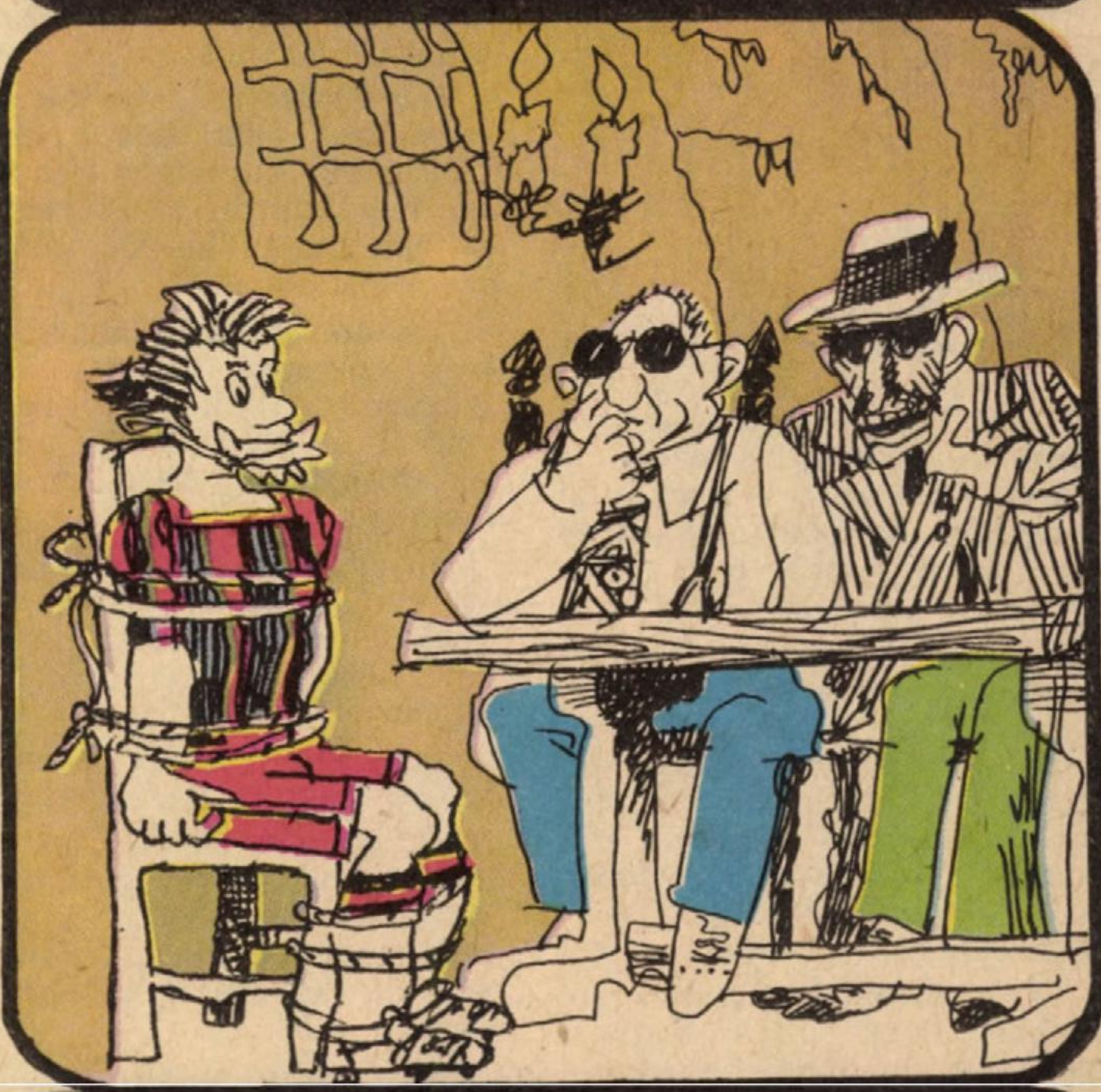
Na jó, minden megtörténhet, de ilyen rövid idő alatt?

Auuu!

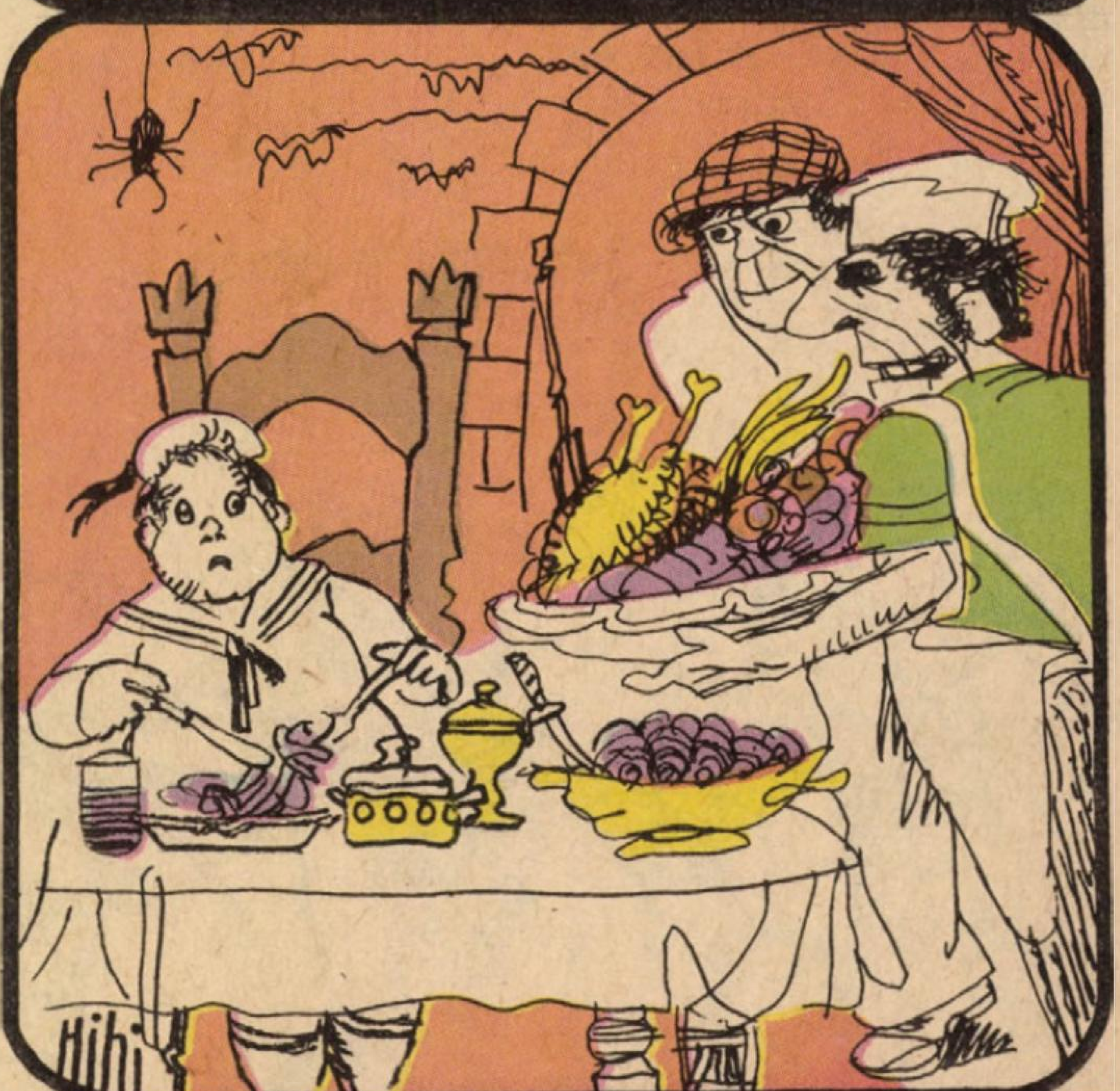
Mikes György

EMBERRABLÓK

– Meglátjuk, mennyit ér a fiú a klubja számára...

– Szépen felhizlaljuk, annál többet kapunk érte!

Hegedűs István rajzai

„TEJÜGYBEN”

Az ma nevezetes május 25-ének reggelén, amikor a Tejnap kezdődött, a Rádió kommentátora a következő megdöbbentő adatokat közölte: hazánk az európai országok között alkoholfogyasztásban „dobogós helyen” van, viszont tejfogyasztásban hátul kullogunk.

— Miért? — hallottam szavai közül kicsendülni a költői kérdést.

Erre a költői kérdésre elsősorban költészetünk adja meg a választ, és — természetesen — a költészetet oly annyira kedvelő, értő és megértő hazánk fiai.

Igaz ugyan, hogy ott volt — például — vagy két és fél ezer éve az a bizonyos görög Anakreon, és azóta is szerte a világon számtalan borspecialista poéta, csakhogy őket az ő népük nem vette annyira komolyan.

A magyar ember azonban röstelli a tasakos tejet szeretni, amikor halhatatlan költőnk a csikóbőrös *kulacsocskáért hal és él*, amikor másik halhatatlanunk így szól hozzá: *„... csak a bor istene, Akit én imádok, aki E kebelnek mindene.”*

És a harmadik sem arról énekelt, hogy *fölfelé megy a tejben a föl*... sőt a negyedik sem *Tej vitézről* írt balladát.

Aztán itt vannak az operák, operettek, musicalek. Minden második dalműben van legalább egy *bordal*, de nem tudok róla, hogy *tejdal* akadna valamelyikben is. Kell több a magyar kultúrlelkeknek?

Igen, kell. Meg is kapják édes-bús nótáinkban. Ömlesztve. Vagy hallották valaha olyasmit énekelni, hogy „Fehér, fehér, fehér, háromszor is fehér, fehér tejt az üvegbe...”? Bizony, kérem, akárhogy töröm is a fejem, csupán egy danáról tudok, amelyben a tej szerepel, de abban sem issza „az én rózsám”, hanem fürdik benne. Sej!

No, persze, a bor csak az egyik fele, a kisebbik fele, a jobbik fele az alkoholnak, hanem a tömény szesz...! Hogy erre ki tanítja a kultúrlelkeket? Senki.

A töményet ugyanis nem ők, hanem a szuper-kultúrfejek isszák, akik a modern színdarabokért, abszurd filmekért és extra tévéjátékokért lelkesednek. Azokban pedig nem kefirt „dobnak le” a hősök és hősnők.

Természetesen vannak szép számmal, akiknek semmi szükségük kulturális oktatásra, mert szinte az anyatejjel szívják magukba az alkohol szeretetét.

Azután vannak ugyancsak szép számmal, nagyon szép számmal, akik a tilalom miatt... Mert „csak azért is” (magyarul: dafke) fajta a magyar.

Sorolhatnám még a *tejtől el* és az *alkoholhoz oda* vivő okokat, de megállok, mert — azt hiszem — itt a helyzet kulcsa:

Meg kell tiltani bizonyos területeken a tejfogyasztást!

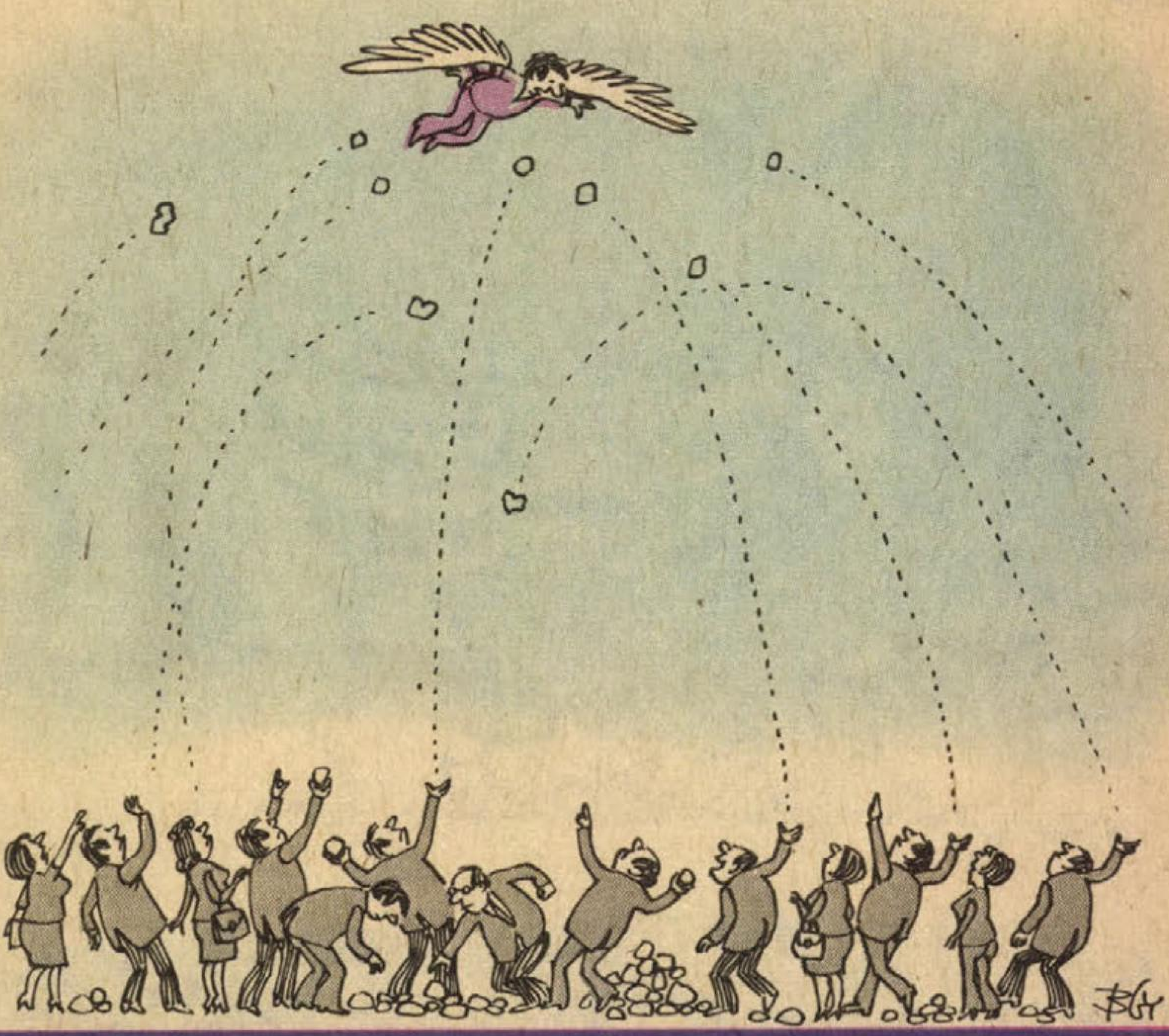
Ne legyen szabad — például — *tejtől befolyásolt állapotban* gépkocsit vezetni, munkapadhoz állni, íróasztalhoz ülni, értekezni, tanítani és tanulni stb.

Vezessék be a tejszondát!

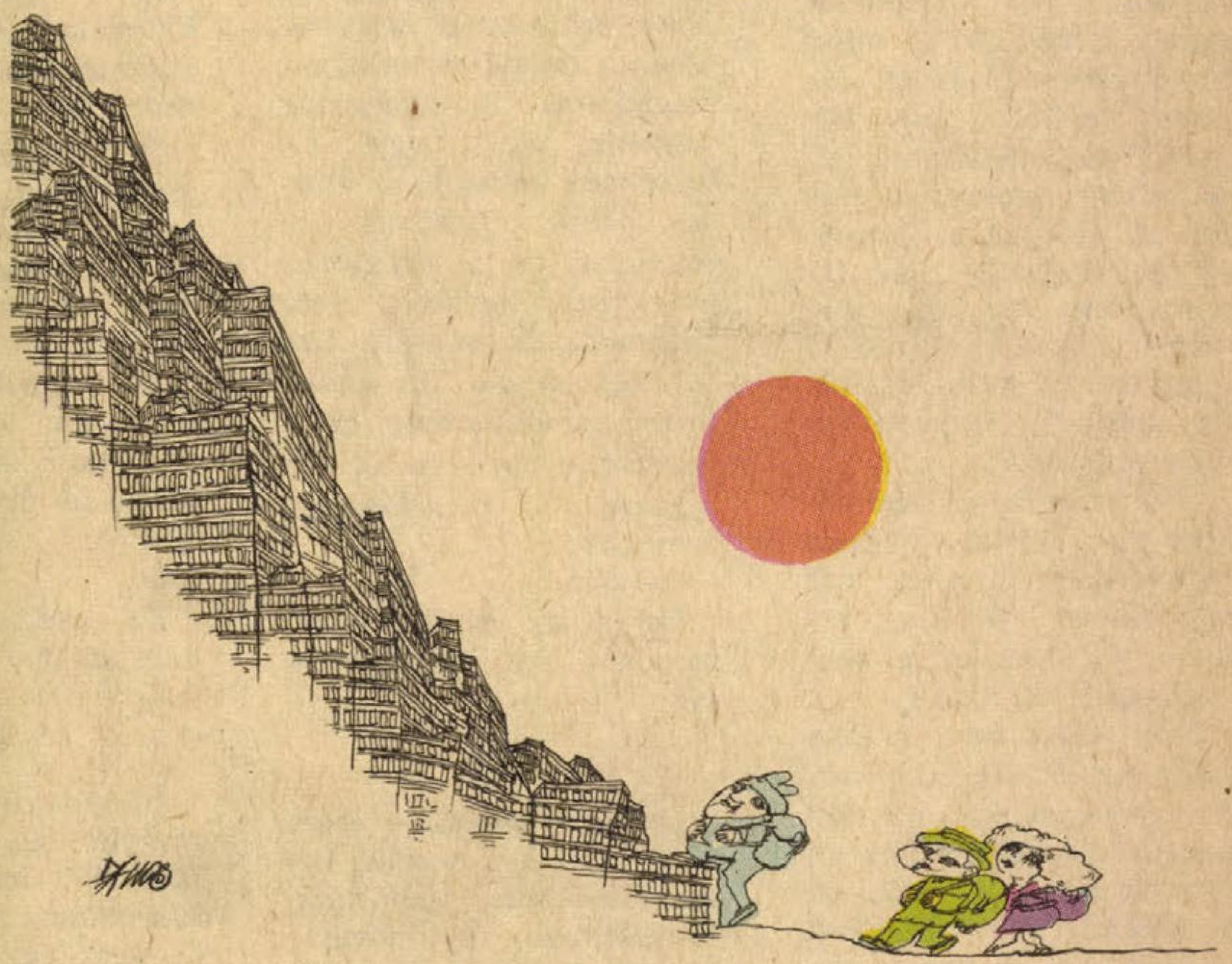
Majd meglátják az eredményét, mert — bizony mondom ismét és újra — „csak azért is” fajta a magyar ember.

Sólyom László

MAI IKAROSZ

KI A HEGYEKBE

TURISZTIKAI FELMÉRÉS

– Úgy határoztunk, hogy befizetünk a montreali olimpiára...

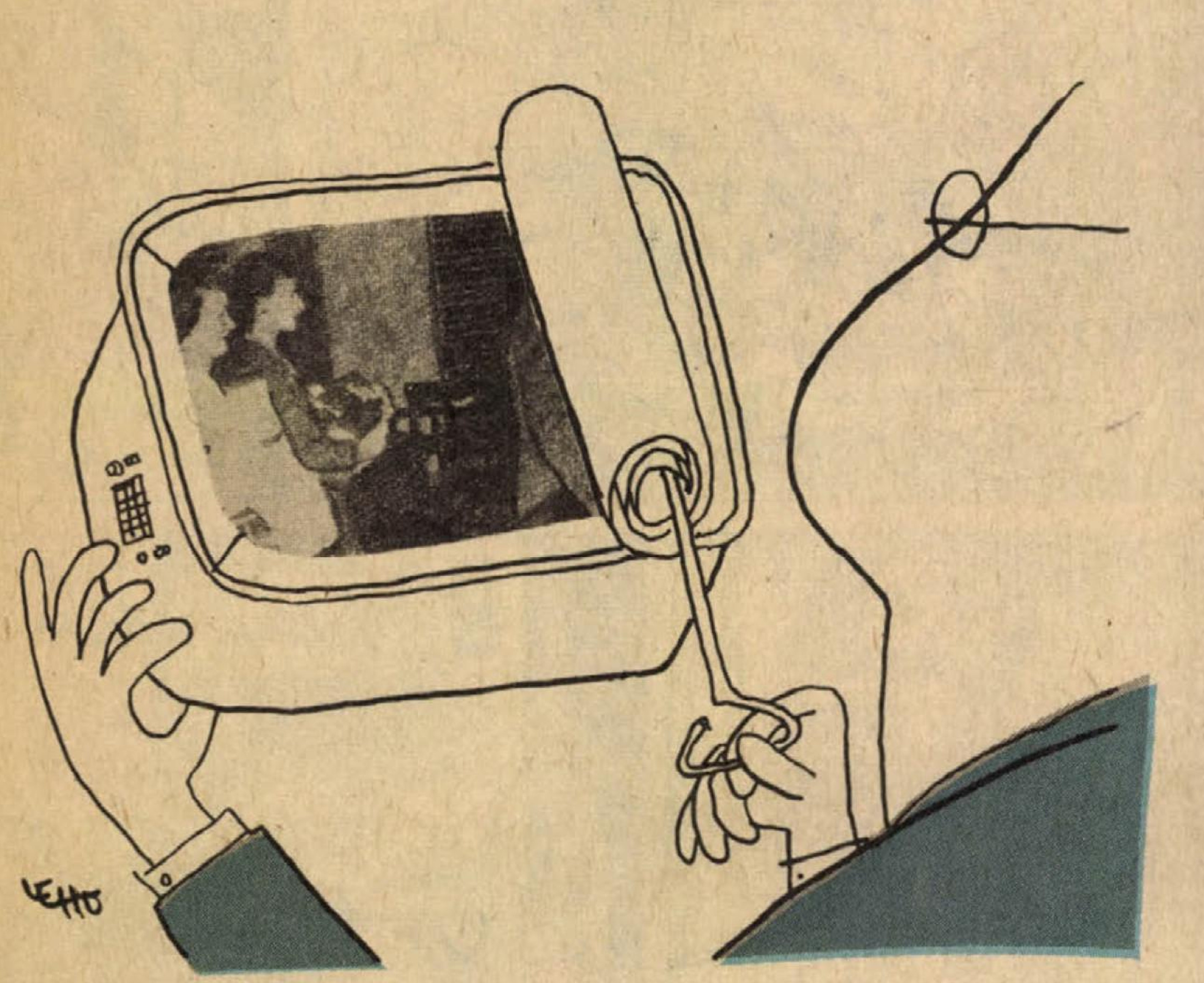
REZERVÁTUM

ÚJ MUNKAMÓDSZER

KONZERVFILM

NYEREMÉNY

— Anyuéknak legalább százezret kell adnunk, szegények annyit nélkülöztek már életükben.

— Akkor apáméknak ugyanannyit kell, márpedig ez túl sok félmillióból.

— Juditkának?

— Juditkának semmit. Felnőtt ember keressen magának, vagy lottózzon ő is.

— Nem tehetjük, mégiscsak a testvérem, legalább ötvenezret, tudod, hogy lakásra gyűjtenek...

— Akkor már Bandiéknak is kell adni.

— Bandi csak az unokatestvéred.

— Lehet, de együtt nevelkedtünk, mintha az édes testvérem lenne. Neki jár ugyanannyi, mint Juditkának.

— Akkor már Géza bácsiéknak is kell adni.

— Ejnye, drágám, és Hedvig néniről elfeledkezel?

— Ugyan már, több pénze van, mint mindnyájunknak együttvéve.

— Neki húszezret gondoltam.

— Hogy képzeled? Csak a bútor került harmincezerbe, amit nászajándékba kaptunk tőle!

— Jó, akkor neki is ötvenezer.

— Imrus vérig fog sértődni, ha ezek után őt kihagyjuk.

— Jolánka is!

— És Béla?

— Nekik tényleg elég húszezer forint, de ott vannak még Lajosék és Karcsika is.

— Uramisten, Karcsika, egész megfeledkeztem a keresztfiunkról, neki is legalább ötvenezret kell adnunk.

— Várj adjuk össze, menynyi ez összesen?

— Ötszázharmincezer!

— De, hiszen csak ötszázezrünk van. Nekünk semmi

sem marad, sőt még ki kell egészítenünk harmincezerrel!

— Legfeljebb eladjuk a kocsit.

— Megbolondultál? Senki nem kap semmit.

— Igen ám, de hogy lehet ezt megcsinálni?

— Várj! Kinek mondtad már el, hogy nyertünk?

— Még senkinek.

— Ne is tudják meg soha. A pénzt betesszük a bankba, nem nyúlunk hozzá, és úgy élünk, mintha egy vasunk sem lenne.

— Remek. Sőt, mindenkitől kölcsönkérünk, egyszer aztán bejelentjük, hogy nyertünk, és boldogok lesznek, ha visszakapják a pénzüket.

— Szó sem lehet róla, az a nyeremény egyszer s mindenkorra nem létezik. Majd egyszerűen élünk, sült krumplit vacsorázunk, a kocsit is eladjuk, biciklivel megyünk a hivatalba. Amíg a többiek ebédelnek, mi zsíros kenyeret eszünk, így még gyűjthetünk is a nyereményhez. Senkinek sem tűnik majd fel, hogy van egy félmilliónk.

— Rendben van, de ígérd meg, hogy többé nem lottózol, mert ha még egyszer kihúzzák a számokat, éhen halunk.

Selmeczi Tibor

– Ön olyan agresszív természetű, hogy csak kényszerzubbonyban vezethet autót!

JÓ BARÁT

– Részvétem, öregem! Hallom leváltottak...

TRIBÜN

Elvin Hayes, a Washington Bullets 218 centi magas játékosa az egyesület melegitőjét viselte, amikor a szálló halljába lépett. Az ügy teljesen nyilvánvaló volt, valaki mégis megkérdezte:

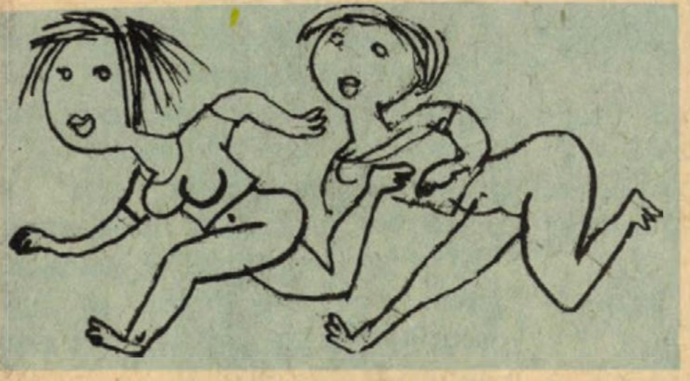
— Mondja, maga kosárlabdázó?

— Nem — mondta a néger fiú inkább unottan. — A zsiráfok fülorvosa vagyok.

* * *

Francie Larrieu, az Egyesült Államok legjobb távfutója panaszkodott az amerikai női atlétika özönvíz előtti módszereire.

— Múltkor feláálltunk egy főiskolás verseny döntőjére, kisült, hogy az egyik lánynak nincs szöges cipője. Jött a versenybíró, felszólított bennünket, hogy vessük le mi is a szögest, mert csak így egyenlőek az esélyek. Megkérdeztem a versenybírót: „Tessék mondani, ha a nadrágját felejtette volna otthon, akkor most valamennyien nadrág nélkül futnánk?" A legrémesebb, hogy még csak el sem mosolyodott.

Uwe Seeler, a nyugatnémetek egykori gólzsákja mesélte a házasságáról:

— Mi éppen a legkényesebb kérdést oldottuk meg a legjobban. Már esküvő előtt megegyeztünk, hogy jövendő leánygyermekeinket az asszony neveli, a fiúkat meg én. Az ügy eddig a legkisebb zökkenőt sem okozta.

Három lányuk van.

* * *

Jim Todd, az Oakland baseball-játékosa a holtidényben pénztárosi állást vállalt egy bankban.

— Nem megyek többé vissza — mondta az új bajnoki évad kezdetén. — Kevés a pénz a bankszakmában.

* * *

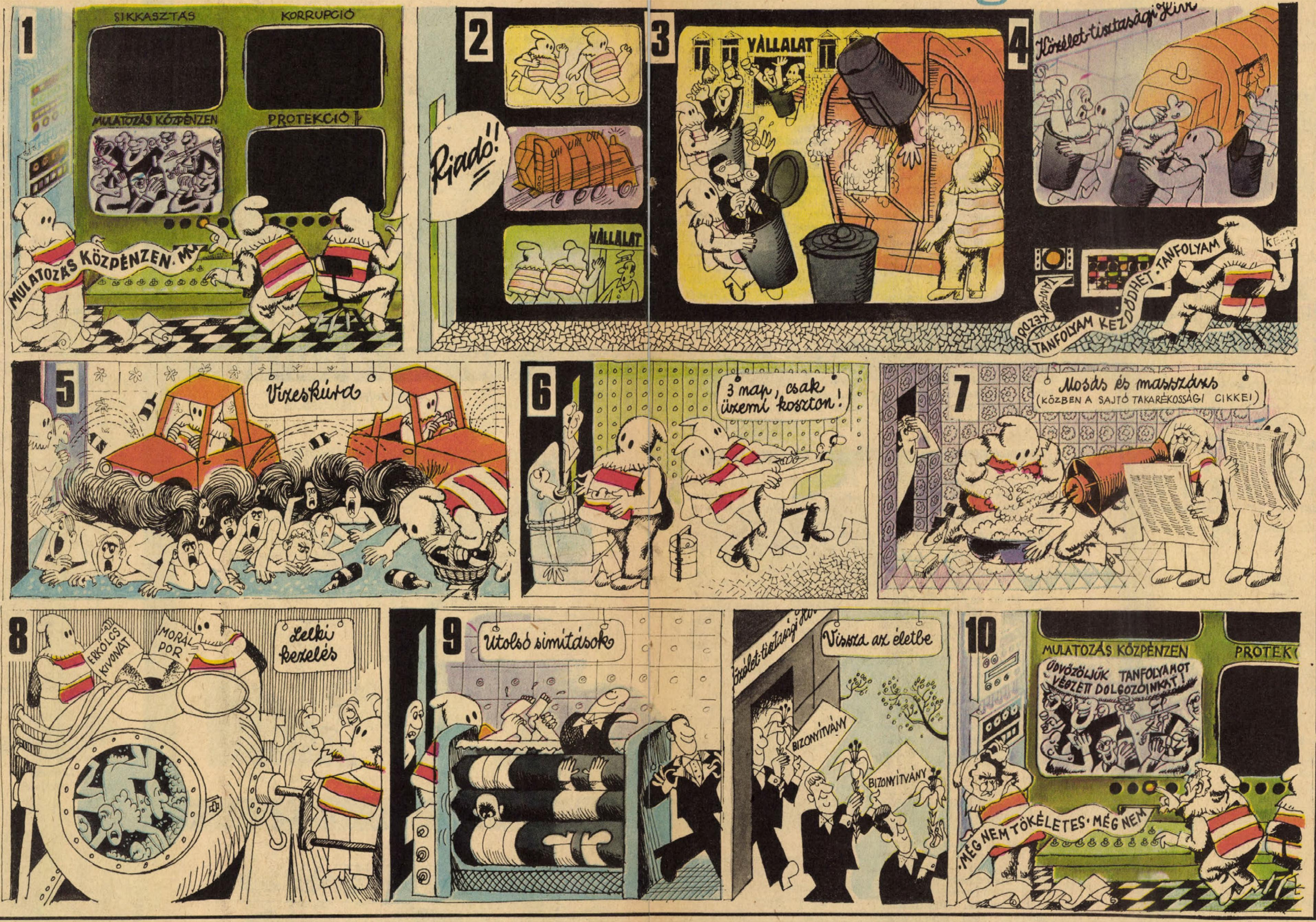
Monsieur Perchat, egy francia kiscsapat elnöke mesélte egy baráti társaságban:

— Minden bajnoki forduló után névtelen levelet kapok. A levélíró kemény szavakkal ostorozza ostobaságomat és a legerőteljesebb kifejezésektől sem riad vissza. De ez még hagyján. Ami halálra bosszant — a levélíró mindig így zárja átkozódó sorait: „... és kérem, hogy adja át hódolatteljes kézcsókjaimat kedves felesége őnagyságának".

(p. p.)

MÉSZÁROS ANDRÁS:

Munkában a Közélet-Tisztasági Hivatal

ZSÖLLYE

Az Operaház idei évadjának kiemelkedő eseménye volt Muszorgszkij Borisz Godunovjának bemutatása. Mikó András, a zenedráma kitűnő rendezője, valamelyik előadás után felkereste öltözőjében a címszerepet alakító Begányi Ferencet.

— Nagyon jól játszottál ma este... Csak ahhoz a jelenethez fűznék egy apró megjegyzést, amikor Borisz gyötrő lelkiismeretfurdalásába belehal...

— Valamit hibáztam?

— Egyáltalán nem! Csak azt szeretném, ha több élettel csinálnád azt a meghalást!

*

Szerény hozzászólás a sajtóban és szakmai körökben hosszú ideig felszínen tartott és feleslegesen túlburjánzott színész—rendező vitához:

— A rendező a színházban olyan, mint a telefon. Ha van, sok bosszúságot okoz, de ha nem lenne, nagyon éreznénk a hiányát...

*

Bilicsi Tivadar a Pesti Színházból hazafelé sétálva az egyik előadás után, hirtelen szembe találta magát egy idős hölggyel, aki megragadta a kezét.

— Ó, az én kedvencem! A drága, aranyos Bilicsi Tivadar! És végre személyesen láthatom és ilyen közelről... életem legboldogabb napja... és milyen nagyszerűen néz ki... istenem, ritka, hogy valaki 80 éves korára ilyen stramm és fiatalos legyen.

Bilicsi kicsit bosszankodva félbeszakította a szóáradatot.

— Bocsásson meg, asszonyom, de én csak 74 éves vagyok!

A hölgy nem zavartatta magát és tovább áradozott:

— Nem baj! Azt a hat évet nyugodtan letagadhatja!

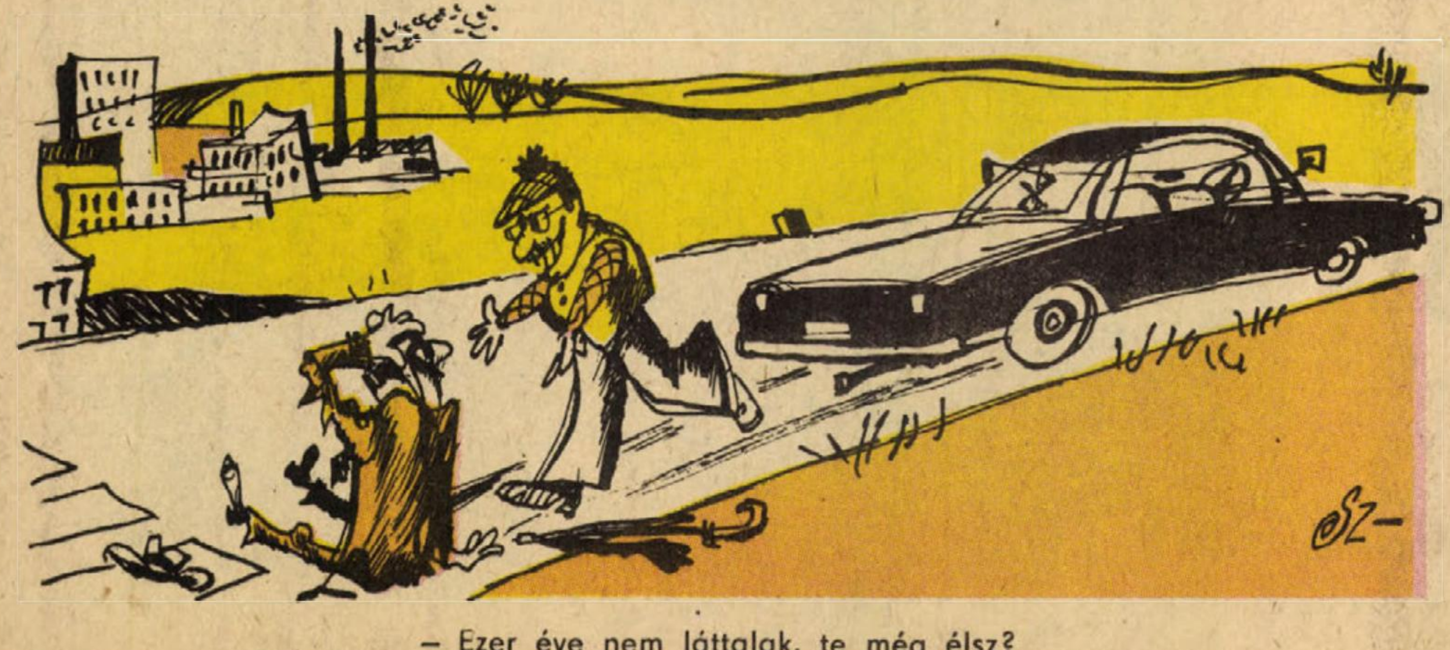
*

A televízió „Nyári bolondságok" című műsorának felvétele közben kellemetlen baleset történt. A rendezés szerint Takács Marikát gyaloghintóval hozzák a kamerák elé, de a hintó valahogy megbillent és Takács Mari olyan szerencsétlenül esett ki belőle, hogy csuklóját törte. A népszerű bemondónő nagyon sajnálta az esetet, nemcsak a több napos munkakiesés miatt, hanem azért is, mert nagyon szerette a „hintós-hölgy" szerepét. Miközben sínbe tették a csuklóját, fájdalmas mosolylyal meg is jegyezte:

— Most már tudom, milyen kellemetlen, ha egy színésznő „kiesik" a szerepéből.

Rátonyi Róbert

BARÁTI TALÁLKOZÓ

— Ezer éve nem láttalak, te még élsz?

Szilánkok

OPTIMIZMUS

— Tegnap vettem egy autónyeremény-betétkönyvet.

Ma reggel már összevesztem a feleségemmel azon, hogy melyikünk vezeti majd a kocsit.

VÁLTOZNAK AZ IDŐK

— A fél falu felment Budapestre.

— Talán gyengécske a téesz?

— A téesz kitűnő. A fél falu azért ment fel Budapestre, mert meg akarnak nézni egy focimeccset.

JAVASLAT

A nyolc napon túl gyógyuló lelki sérülések okozóit is szigorúan büntetni kellene.

ELLESETT PÁRBESZÉD

— Jó napot! Ön hívatott engem? Én vagyok az üzletvezető.

— Jó napot! Kérem...

— Bocsánat, de előre meg kell mondanom, sajnos, a beszerzési nehézségek...

— Ami azt illeti...

— Természetesen a munkaerőhiány is nehéz helyzetet teremt. Kénytelenek vagyunk olyan dolgozókat is alkalmazni, akiknek a modora bizony nem a legmegfelelőbb.

— Ki kell jelentenem...

— Pardon. Én a feletteseimnek elmondtam, hogy ilyen körülmények között a fogyasztó jogosan panaszkodik.

— Az ég szerelmére, hallgasson már végig! Csak azért hívattam, hogy elmondjam, én mindennel meg vagyok elégedve. Ez úton fejezem ki hálás köszönetemet!...

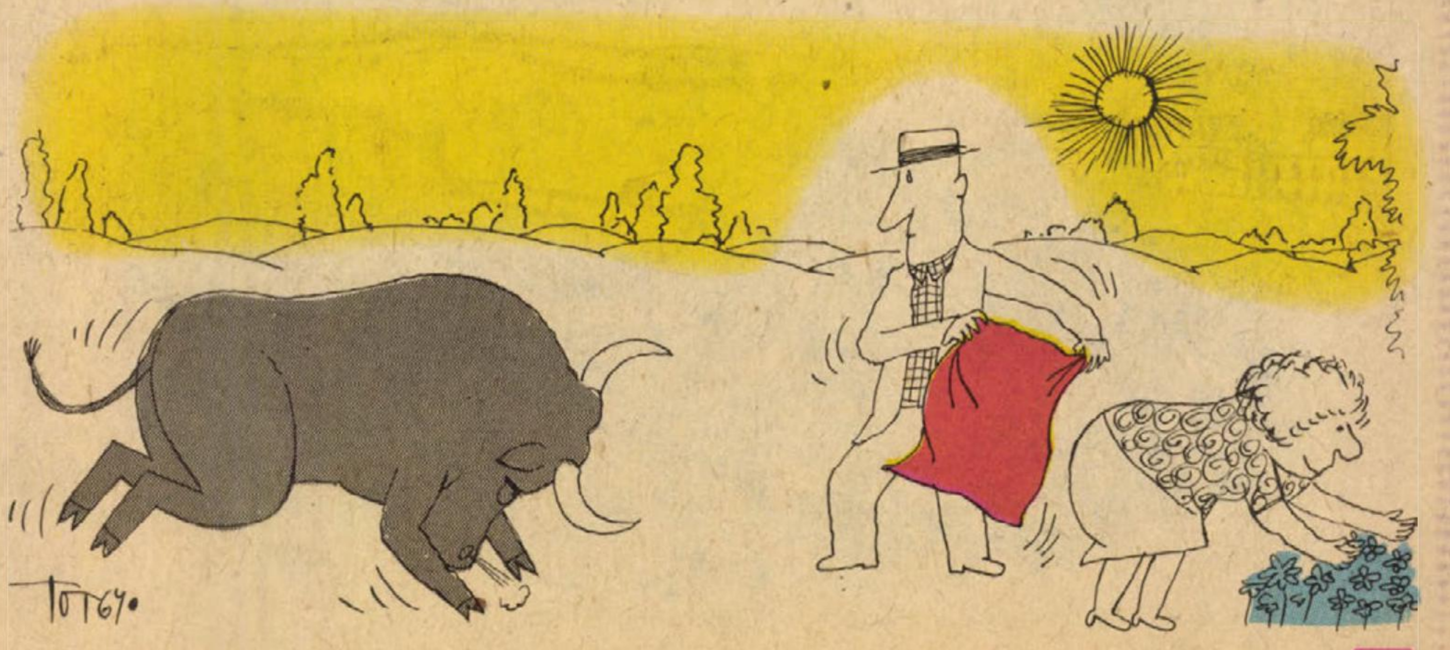
TÉMA

A nemzedéki ellentét valójában nem létezik. Csak beszélnek róla. Ezt meg is kellene írnom egy szatirikus humoreszkben. De nem írok róla, mert a főnököm úgysem közölné le: négy évvel fiatalabb nálam. Hogyan is érthetné meg ő a mi korosztályunkat?!...

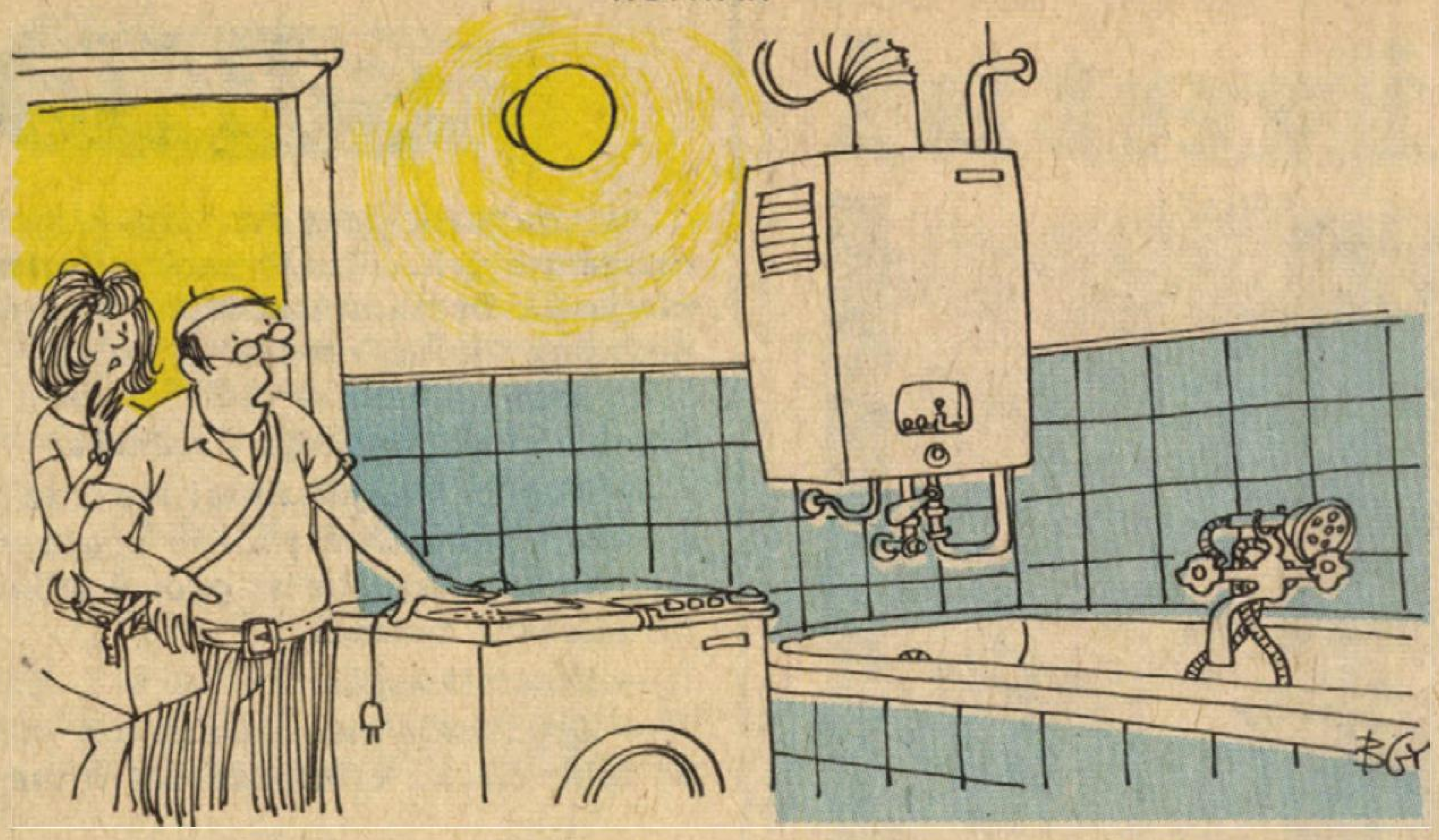
ÉLMÉNYBESZÁMOLÓ

— Meg kell mondanom őszintén, hogy nincs semmi élményem. Köszönöm szíves megjelenésüket. Viszontlátásra! — búcsúzott a külföldről hazatért neves személyiség.

CSALÁDI KIRÁNDULÁS

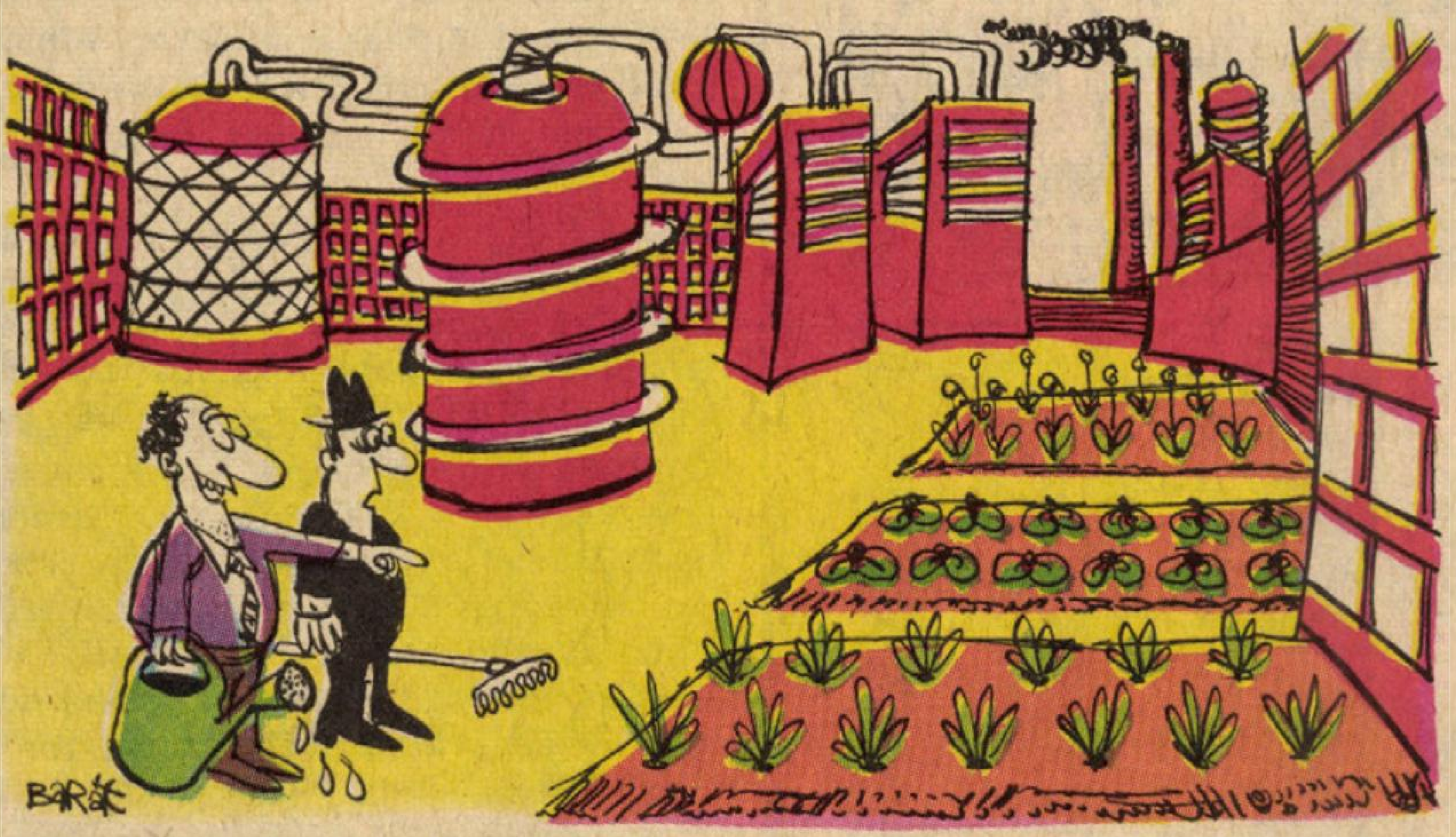

KONTÁR

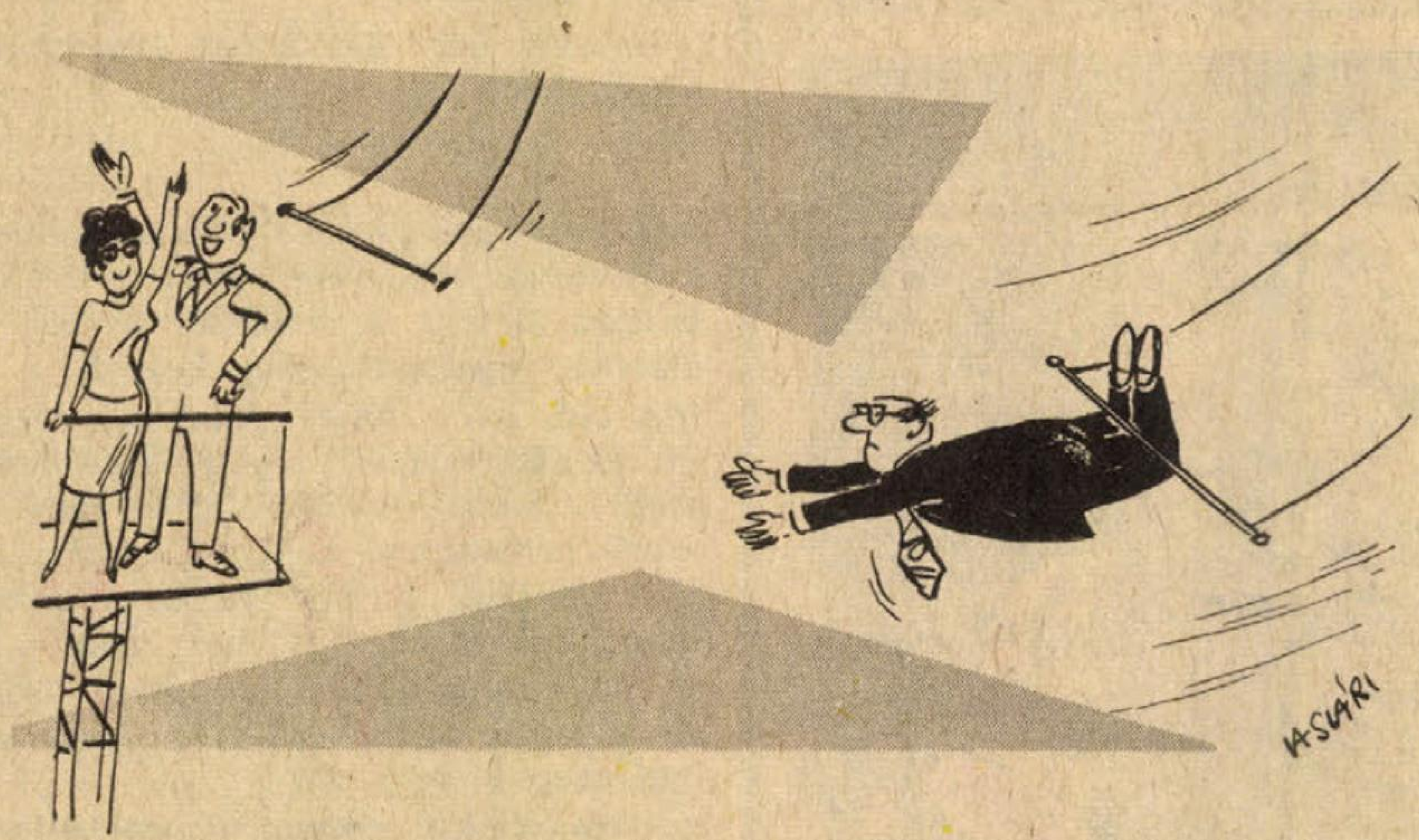
– Ha megmutatja, asszonyom, melyik a mosógép, ripsz-ropsz megjavítom!

IPARI MELLÉKÜZEMÁG

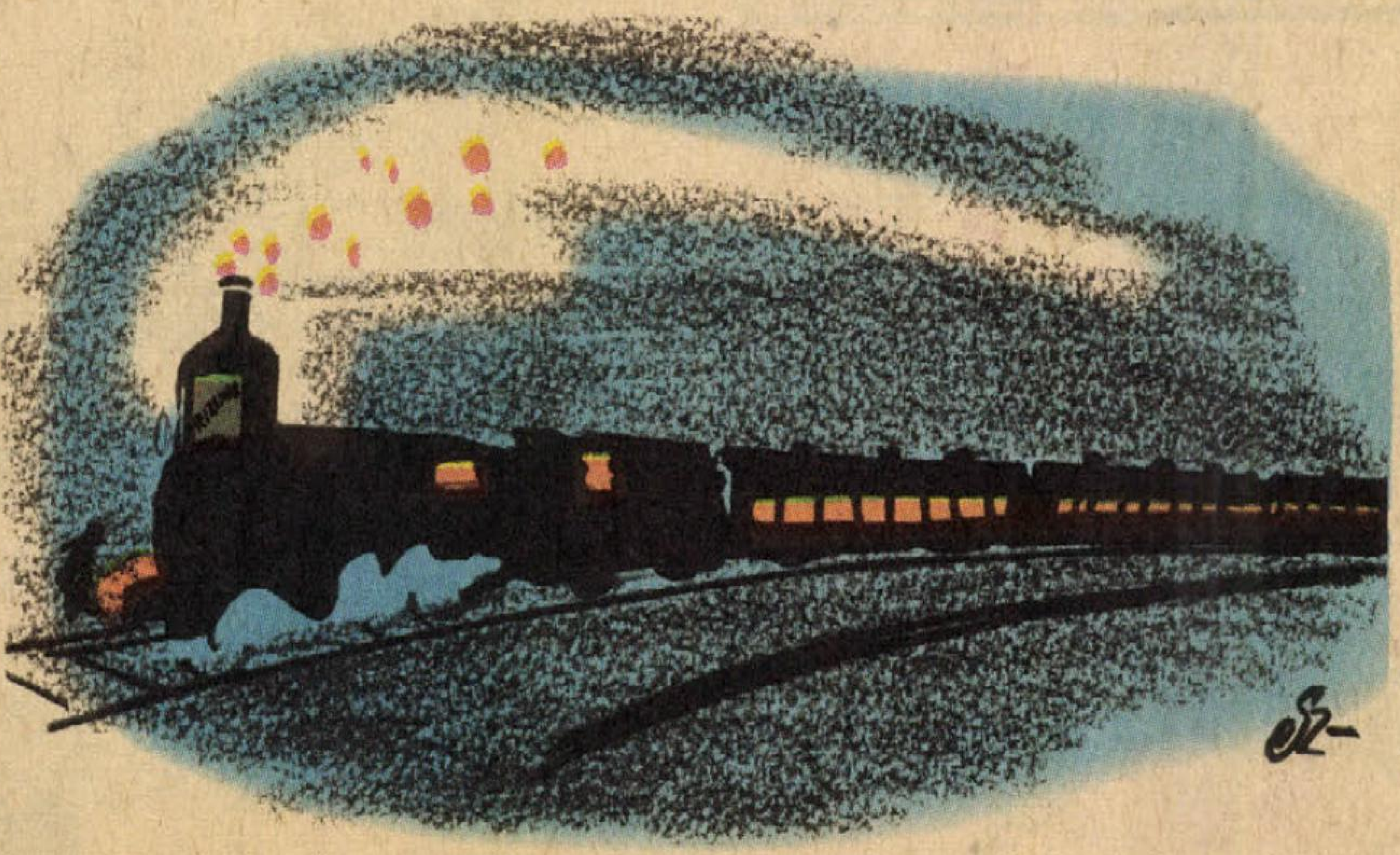

– Ide zöldséget, hagymát és hónaposretket vetettünk.

KOOPERÁCIÓ

FEKETE VONAT

KÉT TÖRTÉNET

TITKOS SZÁMSOR

Összeül a nemzetközi tudományos konferencia külföldön.

A vendéglátó ország titkosszolgálata különleges érdeklődést tanúsít a budapesti kiküldött, a nagyhírű feltaláló jegyzetfüzete iránt. Az ülésteremben távcső segítségével megállapítják, hogy a kis fekete noteszban titokzatos számjegyek sorakoznak egymás mellett. Ezt kell megkaparintaniuk.

Egy éjszaka a magyar távollétében behatolnak szállodai szobájába, megkeresik a fekete noteszt, és mikrofilmre fényképezik a számokat.

A szálloda előtt várakozó sötétbarna Mercedes 140 kilométeres sebességgel robog a titkosszolgálat laboratóriumához. Előhívják a felvételt, és vetítővászonra nagyítják. A szolgálat különleges osztályának tudományos munkatársai azonnal nekilátnak, hogy megfejtsék a képletek jelentését.

MB 98/DB 60/CSB 98/NB 60/UH 62.

Éjfélig gyötrődnek a gomolygó szivarfüstben, de a magyar tudós képlete megfejthetetlen. Nyilván valami nagyhatású, vadonatúj vegyületről van szó.

A kibernetika segít. Betáplálják az adatokat a haditengerészet nagyteljesítményű számítógépébe. A szerkezet lassú morajjal dolgozni kezd.

Az eredmény döbbenetes. A számsor valami női ruha méreteire emlékeztet. Mellbőség, derékbőség, csípőbőség, nadrághossz, nadrágbőség, ujjahossza. Még egy művelet, és a gép közli, hogy egy Lee farmeröltöny adatairól van szó.

Titkosszolgálat vezetője beadja a lemondását. Professzor a legmagasabb elismerésben részesül. Tinédzser leányától.

DOLGOZOTT-E P. HUGÓ A VADÁSZ UTCÁBAN?

P. Hugó könyvelő nyugdíjba készül. A vonatkozó törvények értelmében kéri szolgálati idejének beszámítását. Minden rendben volna, kivéve az 1936. és 1940. közötti éveket, amelyek nem szerepelnek az SZTK nyilvántartásában.

P. Hugó az idő tájt Gang Emánuel tőzsdebizományos kicsiny irodájában dolgozott Budapesten, a Vadász utcában. Munkaadója megbecsülte, de az OTI-nál nem jelentette be.

Vonatkozó rendeletek szerint P. Hugó tanúkkal igazolhatja korábbi munkaviszonyát. Hozzálát, hogy beszerezze a tanúvallomásokat.

Gang Emánuelt 1944-ben elhurcolták. Özvegyét P. Hugó kishíján megtalálja. De elkésik, az asszony két héttel ezelőtt, 88 éves korában elhunyt.

P. Hugó emlékezete szerint az irodában dolgozott egy hivatalsegéd és egy fiatal gépírólány. A hivatalsegédet Demicsnek hívták. Sikerül kinyomozni, hogy Demics 1946-ban Ausztráliába távozott, ahol kengurufarmot alapított, de amikor az állatok száj- és körömfájásban elpusztultak, bánatában utánuk ment.

A gépírókisasszony nevére nem emlékszik.

Vonatkozó rendeletek értelmében közvetett tanúk is elfogadhatók, például olyan személyek, akik abban a házban laktak, ahol az iroda volt. P. Hugó tovább nyomoz. A Vadász utcai irodát nem leli, a házat az ostrom alatt bombatalálat érte. Felkutatja, létezik-e valahol valaki a hajdani lakók közül. Homályosan emlékszik valami Nyuszkó nevűre, erről azonban kiderül, hogy háborús bűnös lett. A házfelügyelőnek nyoma veszett. Másra nem emlékszik, csak egy Kórusi nevű kölyökre, akit nagyon kedvelt, és néhanapján stollwerket vett neki. Kórusi megkerül, cukorkát árul vidéki vásárokon, de nem emlékszik P. Hugóra és mint mondja, ha emlékezne sem igazolna semmit, van neki elég baja az adóhivatallal ...

P. Hugó elcsigázottan vonszolja magát hazafelé. Szeme előtt a kimerültségtől karikák forognak. És ekkor elbizonytalanodik. Dolgozott-e ő egyáltalán a Vadász utcában? Már maga sem hiszi.

Teljes apátiában esik be a kapun. A lakása előtt egy idősebb hölgy várakozik.

— Ön P. Hugó?

— Igen.

— Dolgozott ön 1936 és 1940 között Gang Emánuel tőzsdebizományos Vadász utcai irodájában?

— Igen.

— Hajlandó volna nekem igazolni, hogy én annak idején kezdő gépírónőként ott dolgoztam?

Novobáczky Sándor

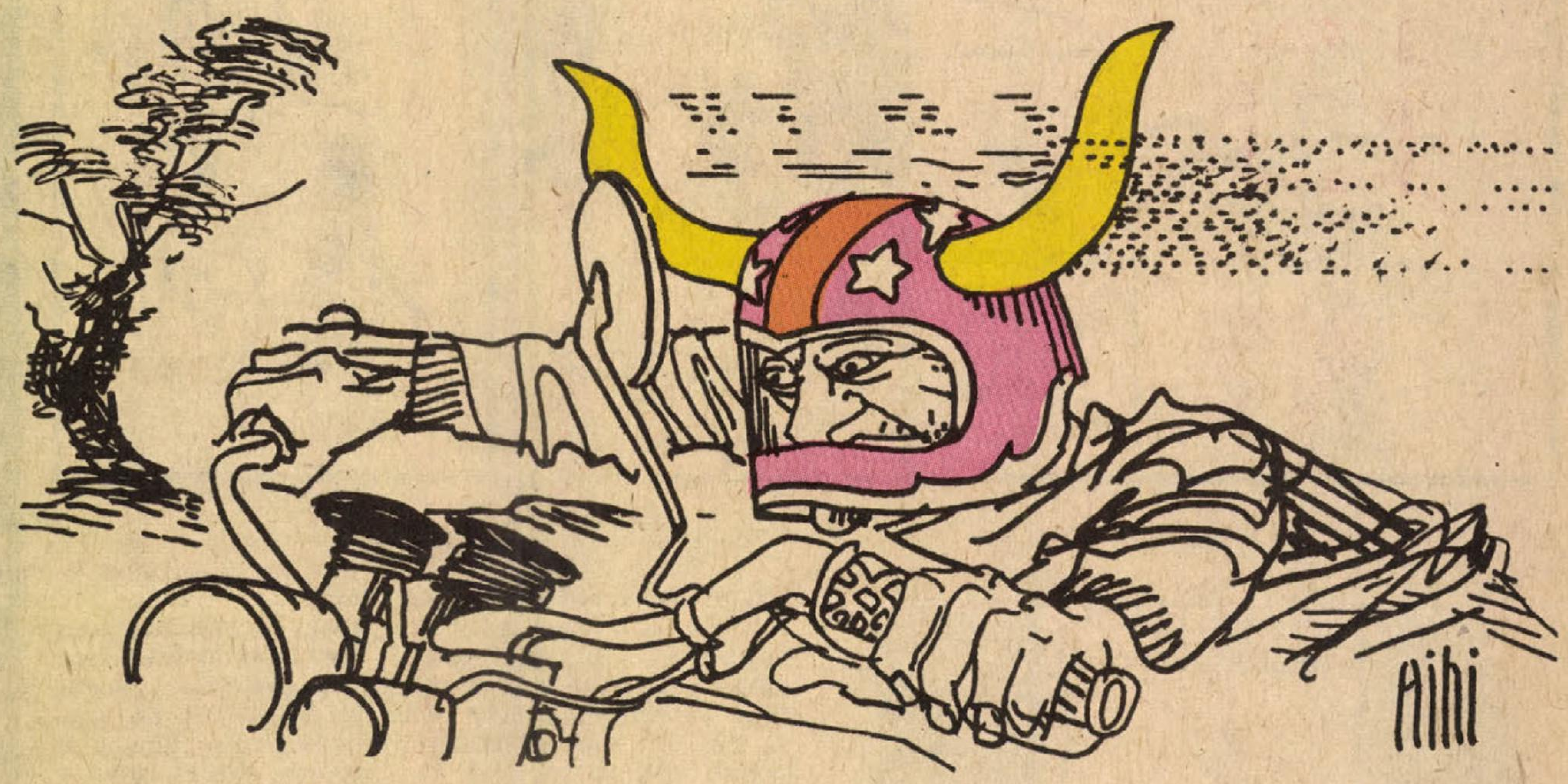

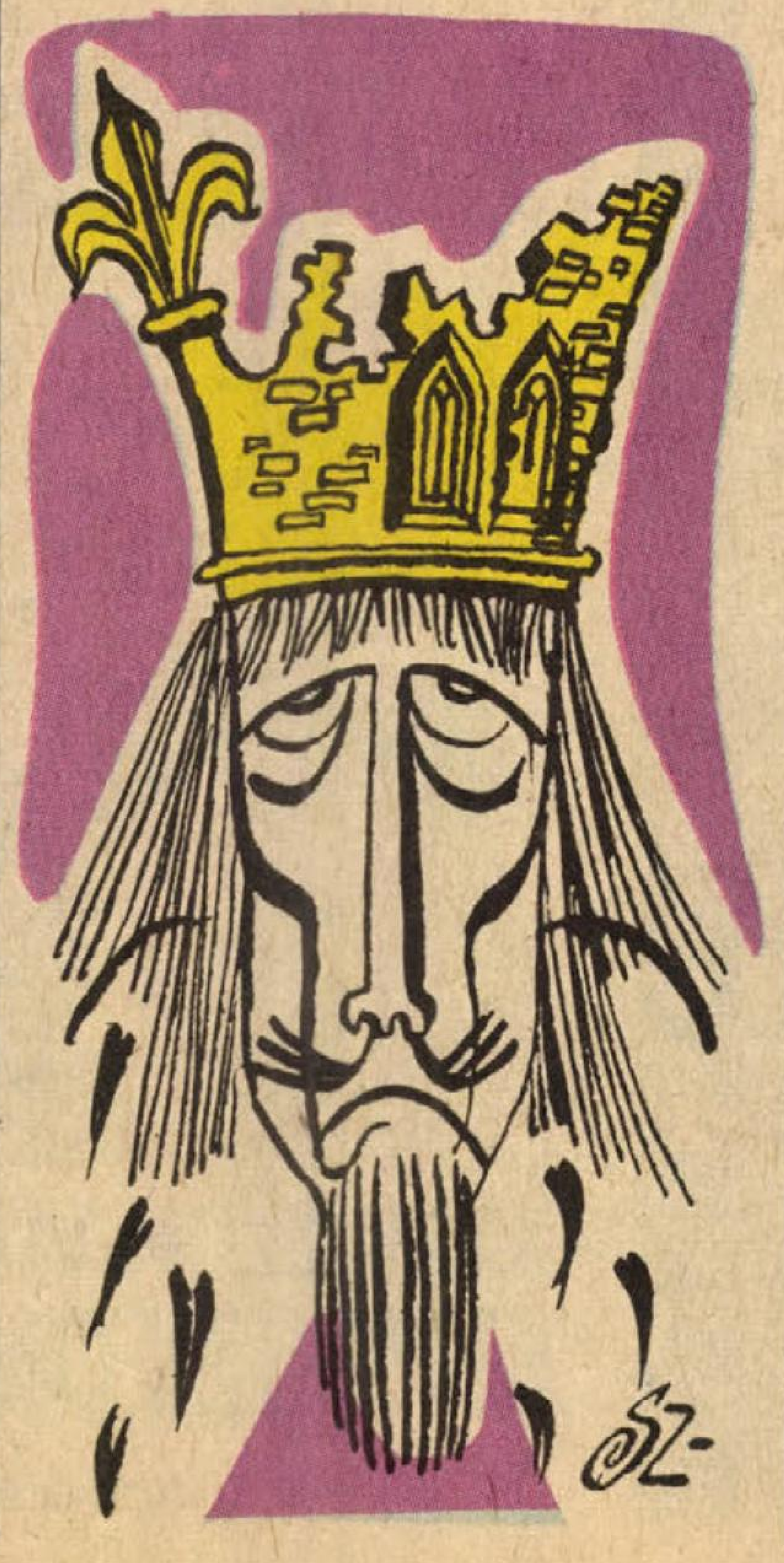

Fejdísz

LEHOCZKI,
SAJDIK,
HEGEDŰS,
VÁRNAI,
SZŰR-SZABÓ,
DALLOS

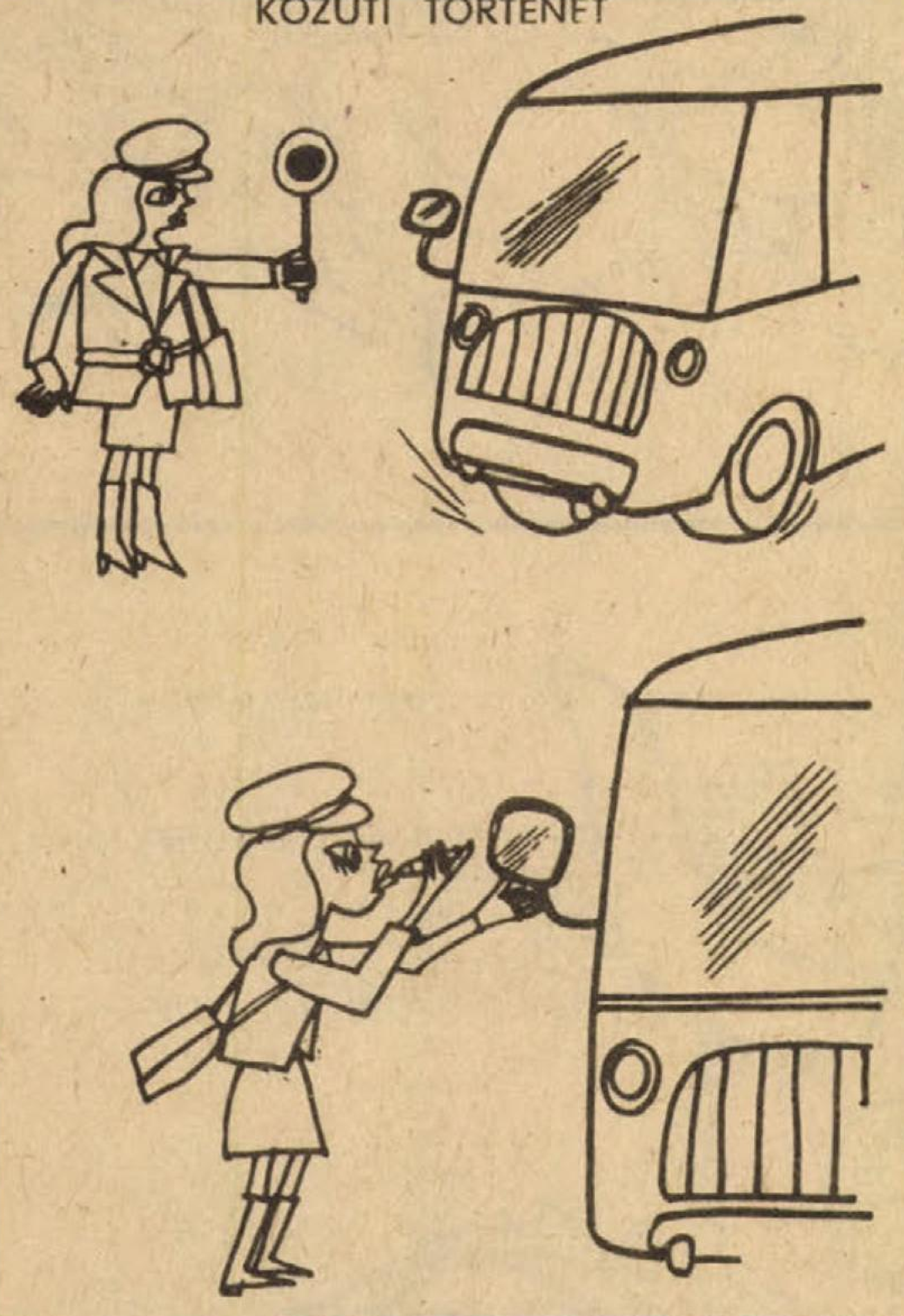
IMPORT HUMOR

IDŐBEN SZÓL

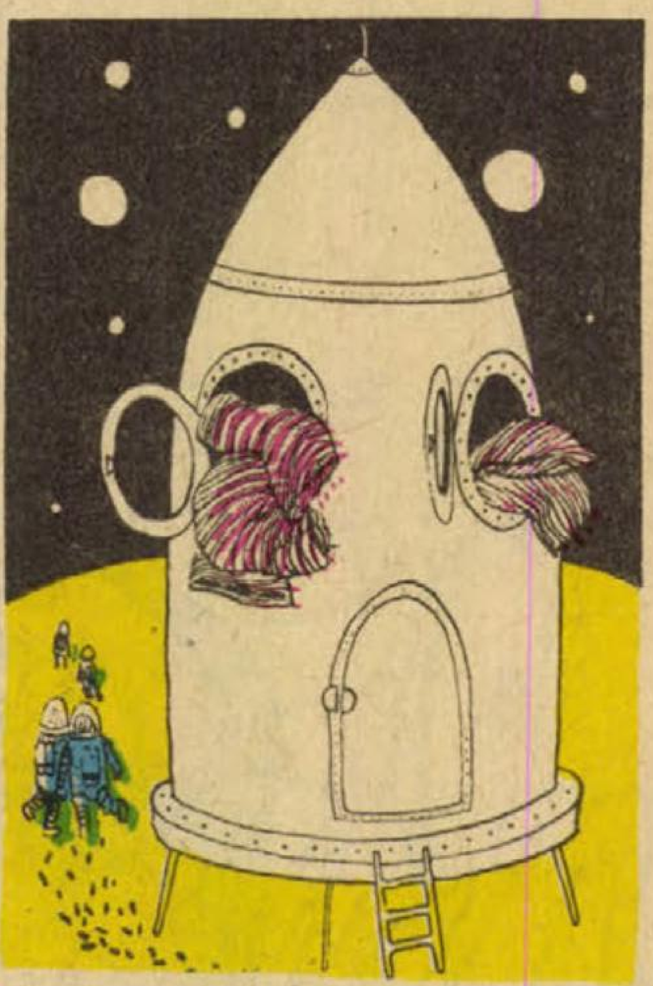

– Kapitány úr, jelentem, a fürdő elkészült!

KÖZÚTI TÖRTÉNET

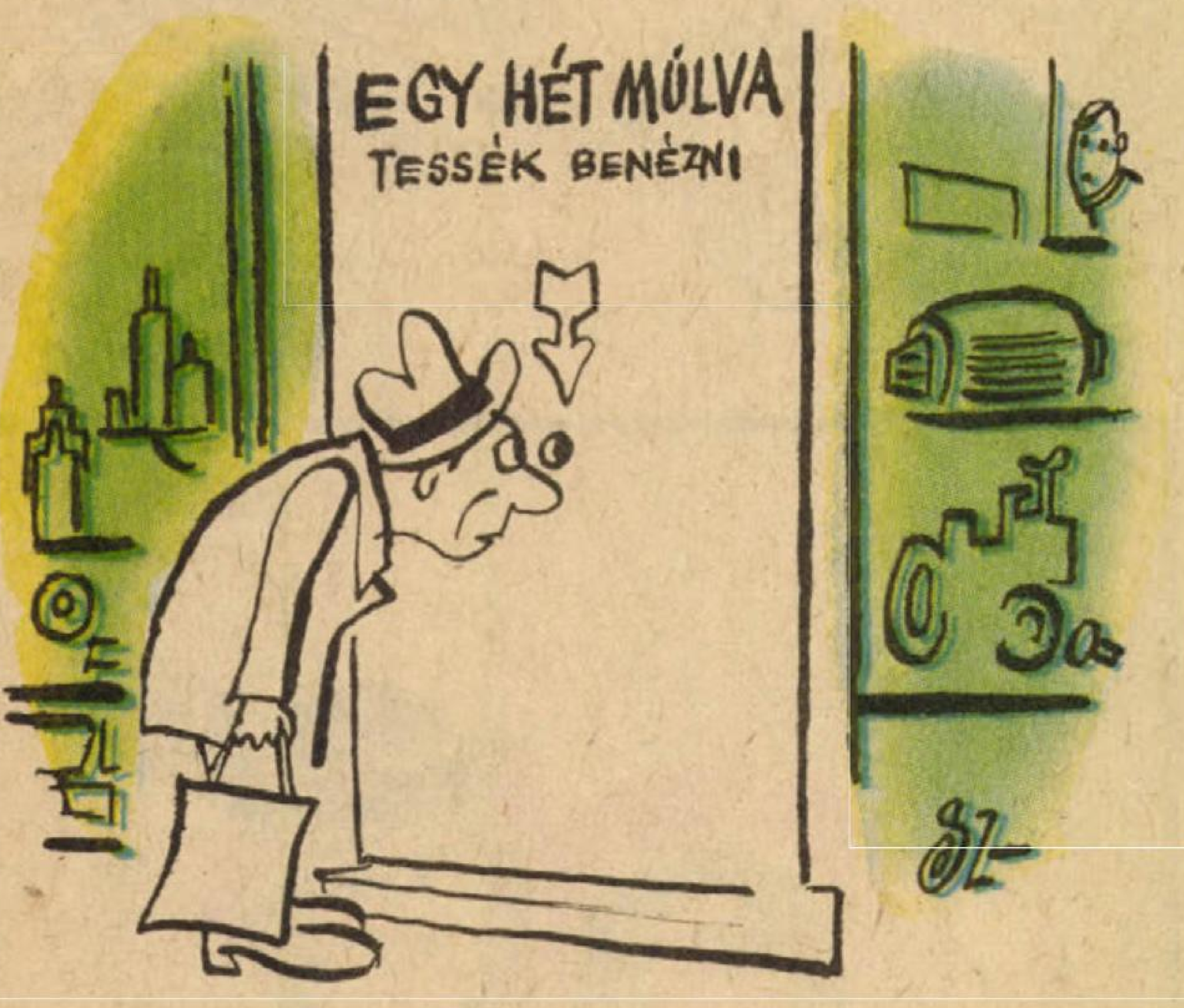
JÓL NEVELT ŰRHAJÓS FÉRJ

FRIZURA

SZÓ SZERINT

ISMÉTLÉS

Egy sztori a Reader's Digestből.

Kocsit vásárol az ifjú házaspár, a férj óvatosan hátrál vele a garázsba, zutty, a bal hátsó lámpa üvege mégis betörik. A kár nem nagy, a szervizben percek alatt megcsinálják. Egy hétre rá ismétlődik az ügy, az ifjú férj megint odanyomja a bal hátsó lámpát a garázs falához, az üveg újra reccsen, mehet ismét a szervizbe.

— Idefigyelj — mondja a jólelkű aszonyka —, fogd most rám. Mondd, hogy én törtem össze a lámpát.

— Ez az, hogy nem lehet — húzza be a nyakát a férj —, már a múltkor is azt mondtam.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Két fakír beszélget:

— Hová mész? — kérdi az egyik.

— Fogat húzatni — mondja a másik fakír.

— Már megint fogat húzatni? Hát neked folyton az élvezeteken jár az eszed? ...

SPECIALIS JELZŐTÁBLA JAVASLATUNK

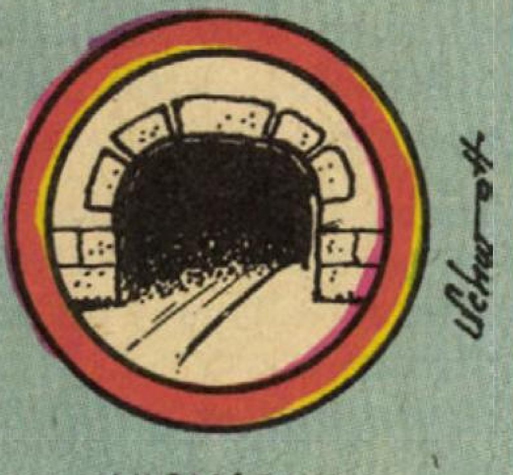
VIGYÁZAT, ITTAS EMBER!

ÚTÉPITÉS

AKTAVESZÉLY

VIGYÁZAT, HOSSZÚ ÉRTEKEZLET!

TÜCSÖK és BOGÁR

Akkor minek a pléhbögre? Könyöradományoknak?

(Pécsett fotózta Rónaky Géza)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

Ipszilonnal? Ez egy nagyon előkelő francia filmvígjáték!

(A XVIII. kerületben fotózta Floszmann Péter)

Az ún. felugrásos dobótechnikát alkalmazta J. Sylveszter 1961-ben és ezzel ő dobta túl elsőnek az akkori „álomhatárt" a 60 m-t. A. Certer, a háromszoros olimpiai bajnok, egyéni mozgásával (egészen mély előredöntött testhelyzetben forgott) 1962-ben 62,45 m-t dobott. Gyors forgással Certer eredményét 65,22 m-re javította a csehszlovák L. Danek. Majd Danek és ismét Silveszter 66 m-en túl emelték a világcsúcsot. Szilveszter is 68 m fölé került, majd tőle a világcsúcsot a svéd Bruck vette át 68,58 m-es eredménnyel.

Magyarországon 1886-os palicsi versenyen deszkaemelvényről dobtak, amelyről fél lábbal leléphettek. Fóti Nándor dobta túl elsőnek a világon a 40 m-t. Az első világháború

Elképzelhető még: Sylvester, Szilvester, Szylvester és Szylveszter is. A háromszoros olimpiai bajnokot egyébként nem Certernek, hanem Oerternek hívták. A többi stimmel.

(A Tanárképző Főiskola „Atlétika" c. könyvében fedezte fel Basa Ottó, egri olvasónk)

PÁRBESZÉD EGY HIRDETÉSRŐL

— Mi jut eszébe erről a hirdetésről?

— Hogy nincs fűnyírógépem.

— Miért nincs?

— Mert az ötödik emeleten nem terem fű. Legfeljebb a beázott padláson.

— Semmi más nem tűnt föl?

— Megvan! A ház alsó két szélső ablakának spalettája nincs nyitva.

— Még alszanak.

— És közben kint hagyják a drága fűnyírógépet?

— Maradjunk a háznál.

— Csinos kastély.

— Ez az! Na és hány szobás? Több mint a megengedett, nem?

— Első látásra igen. De az is lehet, hogy külön szoba jár a szakácsnak, a személyzetnek, a sofőrnek. Esetleg még szoronganak is. A régi kastélyok jöttek megint divatba.

— De kinek és miből telik ilyen házra?

— Van akinek telik.

— Arra akartam rávezetni, hogy társadalmunktól teljesen idegen ez a hirdetés. Nálunk nincsenek annyira gazdag emberek, hogy ilyen házban élhessenek. Maszek autószerelő, zöldséges, fogorvos, régi vagy újgazdag nem merne venni ilyen kastélyt magának, mert az adóhivatal azonnal kibérelné revizorának a manzardot.

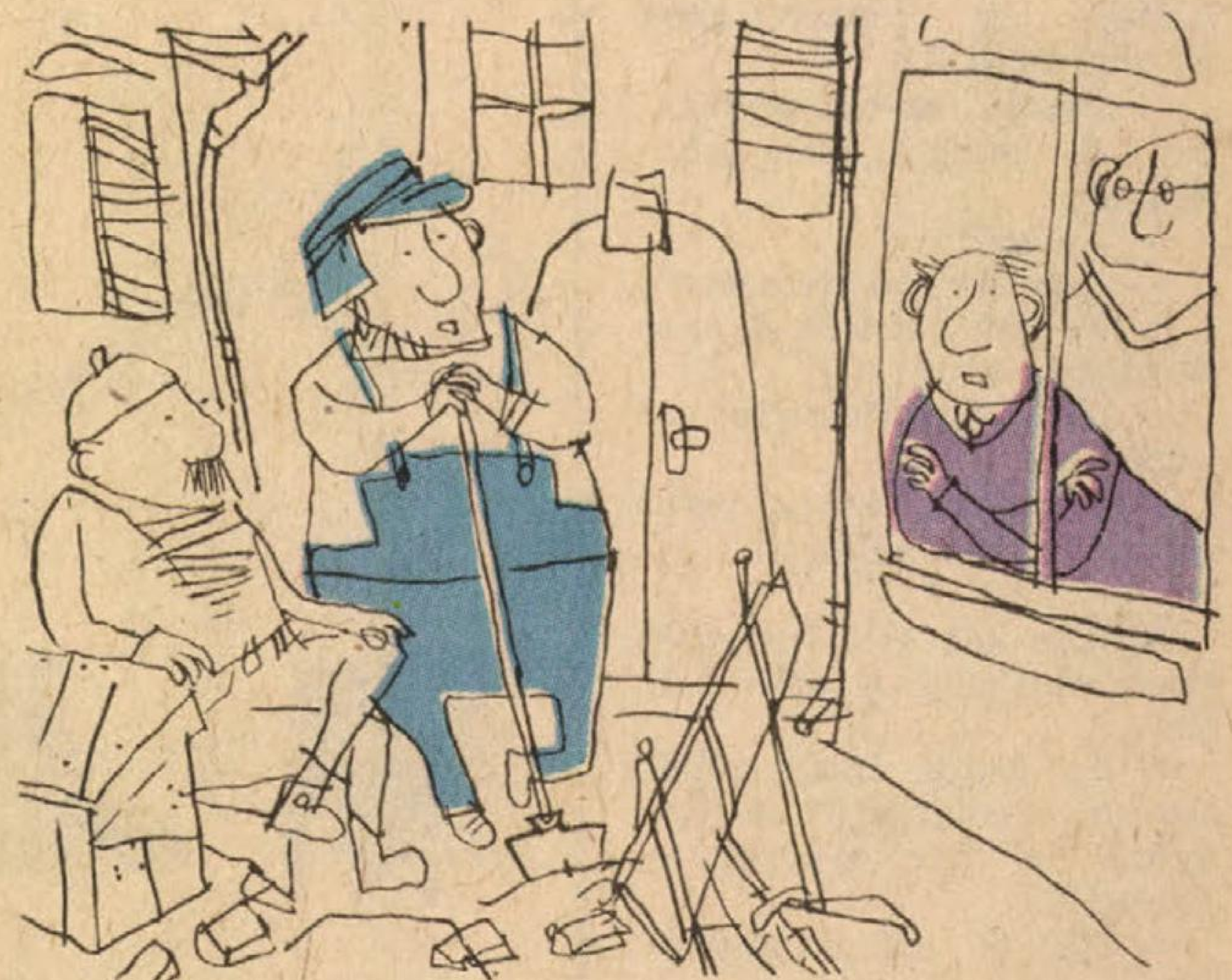
— És ha egy tíztagú esztergályos szocialista brigád vásárolta meg a házat, hogy ott együtt élhessenek boldog társbérletben? Nekik nem jár fűnyírógép? Összedobtak fejenként 300 forintot, és már megvan a fűnyíró. Erre nem gondol?

— Valóban, erre nem gondoltam!

— És meggyőztem?

— Meg.

(brády)

— Egész nap nézem őket, nem csinálnak semmit.

IDEIGLENES ÁLLÁS

— Megmondtam, ne szólítson főmérnök úrnak, amíg a gyereket fel nem vették az egyetemre.

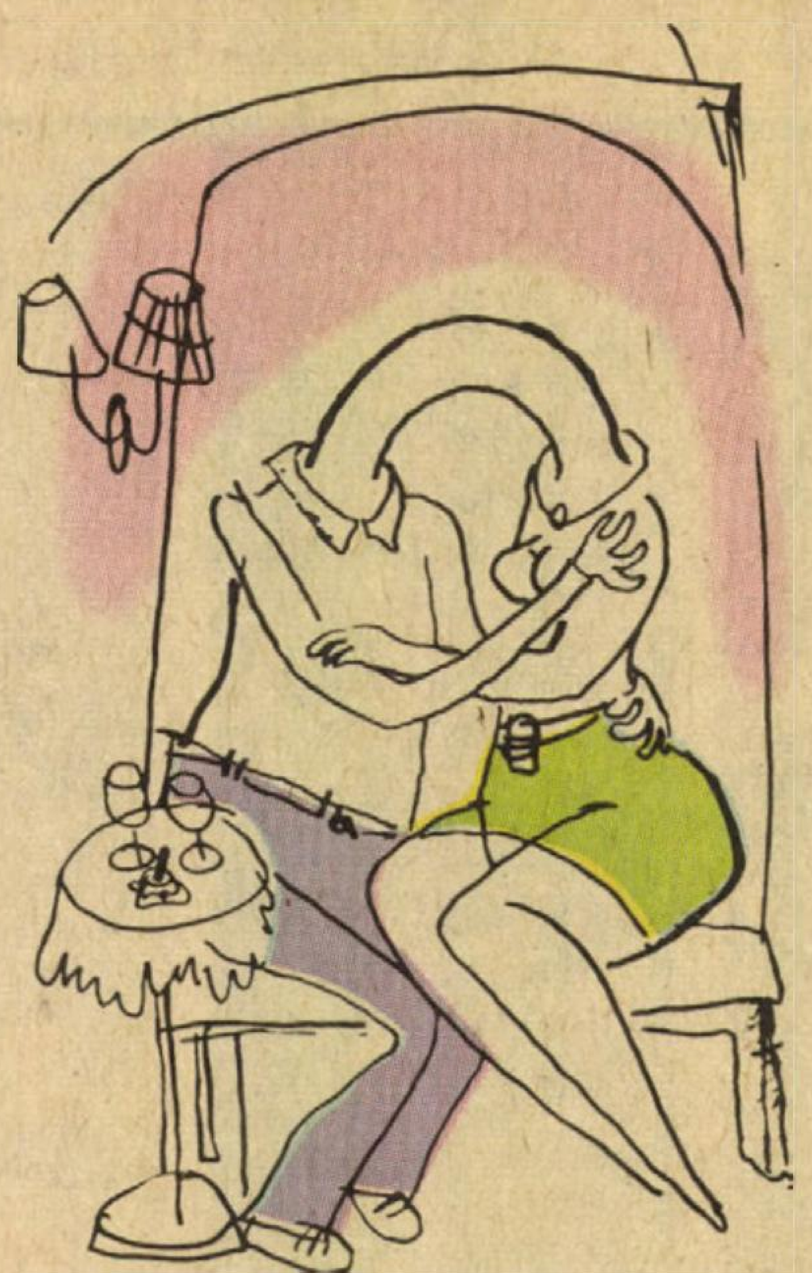
SZÓKINCS

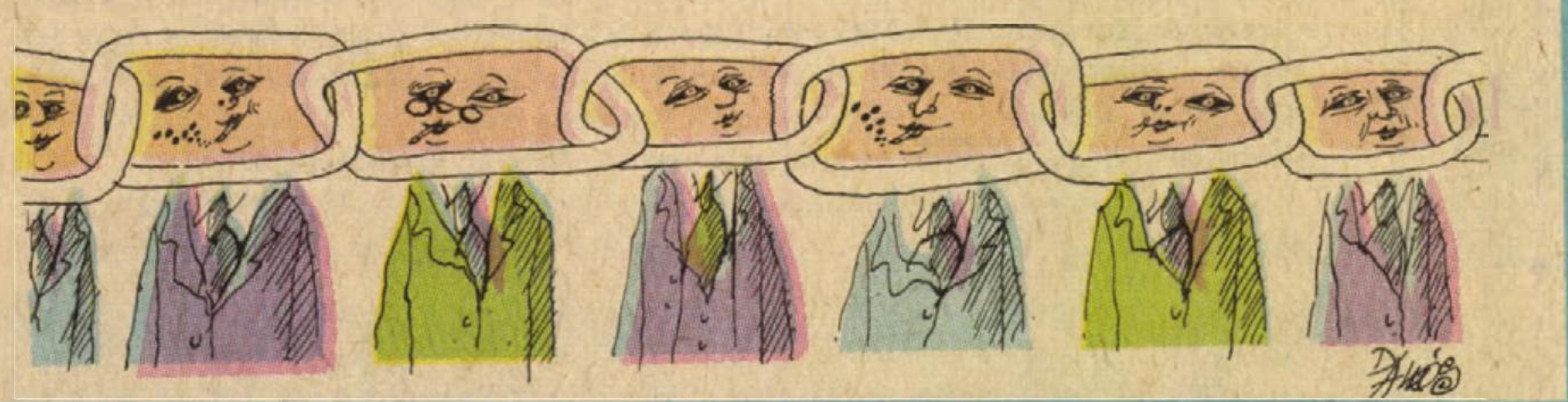
CSAK fiataloknak!

TÓT, LEHOCZKI, DALLOS

ELDUGOTT KIS PRESSZÓ

EGY KOROSZTÁLY

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

Egy tizenhat éves lány bemegy az illatszerboltba és parfümöt kér.

— Tessék, ez valódi francia. A neve: „Ellenállhatatlan”.

— És ez?

— „Az éjszaka rejtelmei”

— És ami ebben a szép üvegben van?

— „Vad szenvedély” a neve.

— Bocsánat, nincs valami a kezdők részére? . . .

*

A skót két kiló kenyeret akar vásárolni a péküzletben.

— De tudja, hogy mától kezdve megdrágult a kenyér? — figyelmezteti az elárusító.

— Akkor adjon tegnapit! . . .

FEKETE HUMOR

EREDMÉNYHIRDETÉS

Lapunk 20. számában pályázatot írtunk ki arra, ki tudja a leghelyesebben értelmezni a VIZUÁLHÖKKENTÉSZET fogalmát, amely kifejezés a Magyar Rajzpedagógus Szövetség hozzánk írt levelében szerepelt.

Olvasóink élénken és nagy hozzáértéssel reagáltak a pályázatra. Az alábbiakban — a legtalálóbb válaszokból — rövid ismertetést adunk.

Rácz József (Bp., Kálvária u. 14.) szerint a vizuálhökkentészet története a régi görög időkbe nyúlik vissza, s törvényét Hükkszimédesz, görög teoretikus állapitotta meg ekképpen: „Minden giccsbe mártott test annyit nyer a súlyához, amennyi az általa meghökkentett emberek száma.”

Lőrinczy Károly (Veszprém, Pázmándy u. 4.): A vizuálhökkentészet, más szóval látszatzsibbasztás, a kelekótyizmussal rokon zűrrealista művészeti irányzat.

Dr. Tóth Jánosné (Budapest II., Forint u. 10.) definíciója: Modern képzőművészeti irány, az ebbe tartozó mesterművek megpillantására a néző ijedtében bevizuál.

Dr. Óréti Zoltán (Pilisvörösvár, Dózsa György u. 2.) azt fejti ki tanulmányában, hogy a kifejezés a „nyaktekerészet” egyik válfaja s nem korszerűtlen, hanem kimondottan *kórszerű* irányzat.

Treszkai Barna (Szeged, Gál u. 9.) a vizuálhökkentészet jelszavát így fogalmazza meg: „Szemet ért szemét!”

Dr. Rott Nándorné (Budapest, Székely Bertalan u. 5.) etimológiailag közelíti meg a kifejezést. Az összetett szó szétbontva: vizu — álhök — kentészet. Vizu — vizuális, látnivaló. Álhök — leleményes szóújítás, kifejezve, hogy amit látunk, nem igazán látnivaló, tehát ál, viszont meghökkentő. Kentészet — utal arra, hogy a festészettel rokon, de inkább mázolvány.

Rák Béla (Budapest VII., Klauzál u. 9.) tanulmányából: A vizuálhökkentészet nem tévesztendő össze az audiohökkentészettel (rádióreklám) és a jaguárhökkentészettel (vadászati műszó), viszont a kifejezés súlyosabb esete a vizuálrökönyészet, amely tarkómerevséget okoz. Tanulmányában terápiás javaslatot is ajánl: a vizuálhökkentő művészt először forró vízbe tesszük, majd kivesszük. Kerék alá tesszük, onnan is kivesszük. Mély kútba tesszük, onnan is kivesszük, s ha még ekkor sem látszik rajta javulás, adjunk neki ösztöndíjat.

Torma Károly (Szeged, Felsőváros 114.) a jogtudomány oldaláról fogalmazza meg a szó értelmét: A vizuálhökkentészet olyan cselekménysorozat összessége, melyet előre megfontolt szándékkal, fényes nappal és embercsoportok ellen követnek el. A BTK szerint: „Aki másokat vizuálhökkent vagy arra rábír, vagy másokat vizuálhökkentéshez segít, vagy fiatalkorúakat vizuálisan megfenyeget, vizuálhökkentést követ el, s összbüntetésként azzal sújtható, hogy nem nézünk oda.”

Andor Péter (Budapest, Alvinci u. 20.). A televizuálhökkentészet súlyos elterjedésére figyelmeztet, melynek lappangási ideje évekig eltarthat, s idővel teljes mozgáskiesést okoz.

*

A pályázatra számos rajz, montázs és illusztráció is érkezett olvasóinktól. Ezekből azonban nem közlünk lapunkban — még mutatóban sem —, mert a beküldött művek olyan vizuálhökkentőek voltak, hogy a bírálóbizottságot azóta is rázza tőlük a hideglelés.

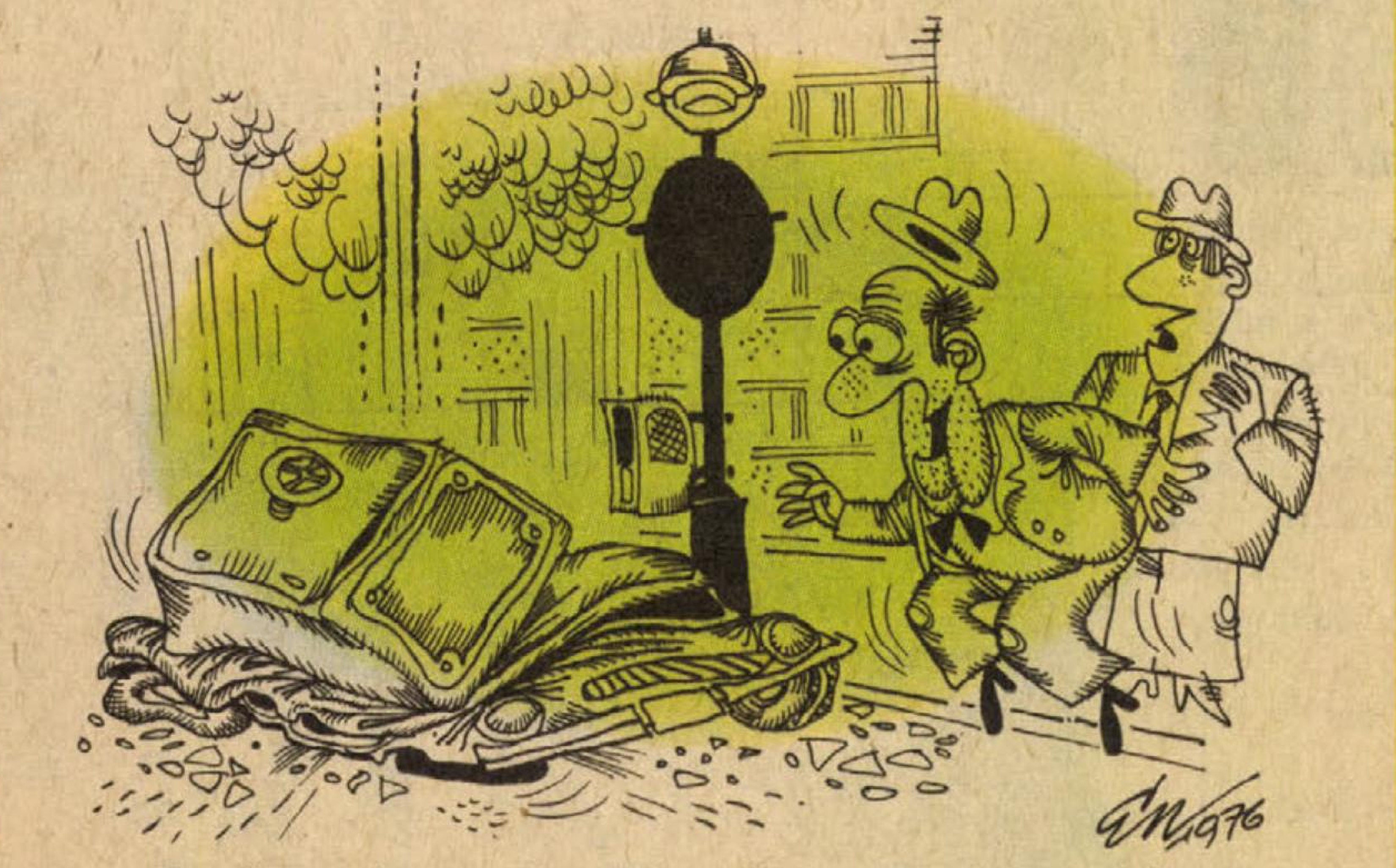
*

Szerkesztőségünk a három, 100—100 forintos fődíjjal az alábbi pályázókat jutalmazta:

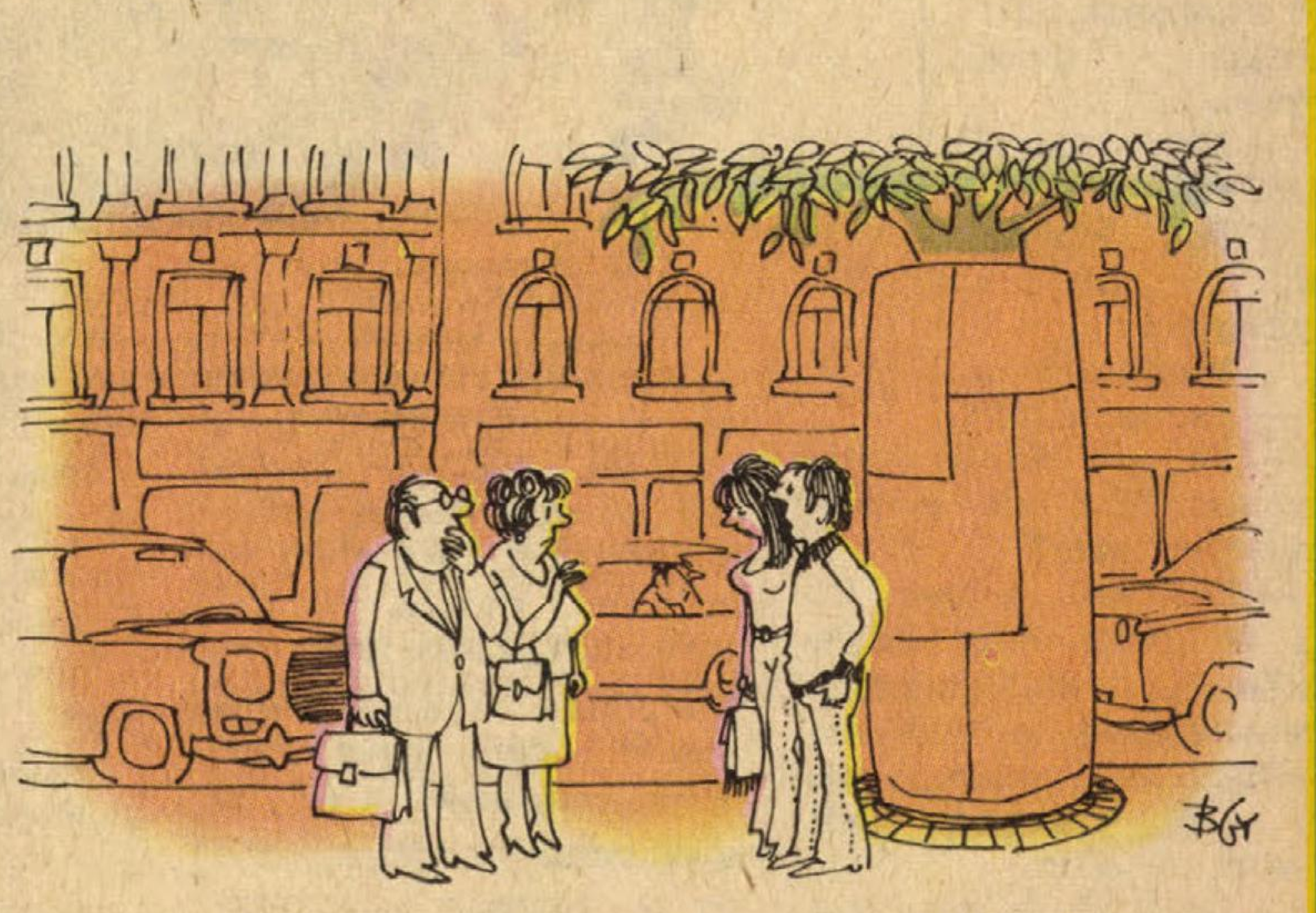
Dr. Tóth Jánosné (Budapest), **Treszkai Barna** (Szeged), **Rák Béla** (Budapest)

A jutalmakat postán küldjük el.

SZELES IDŐ

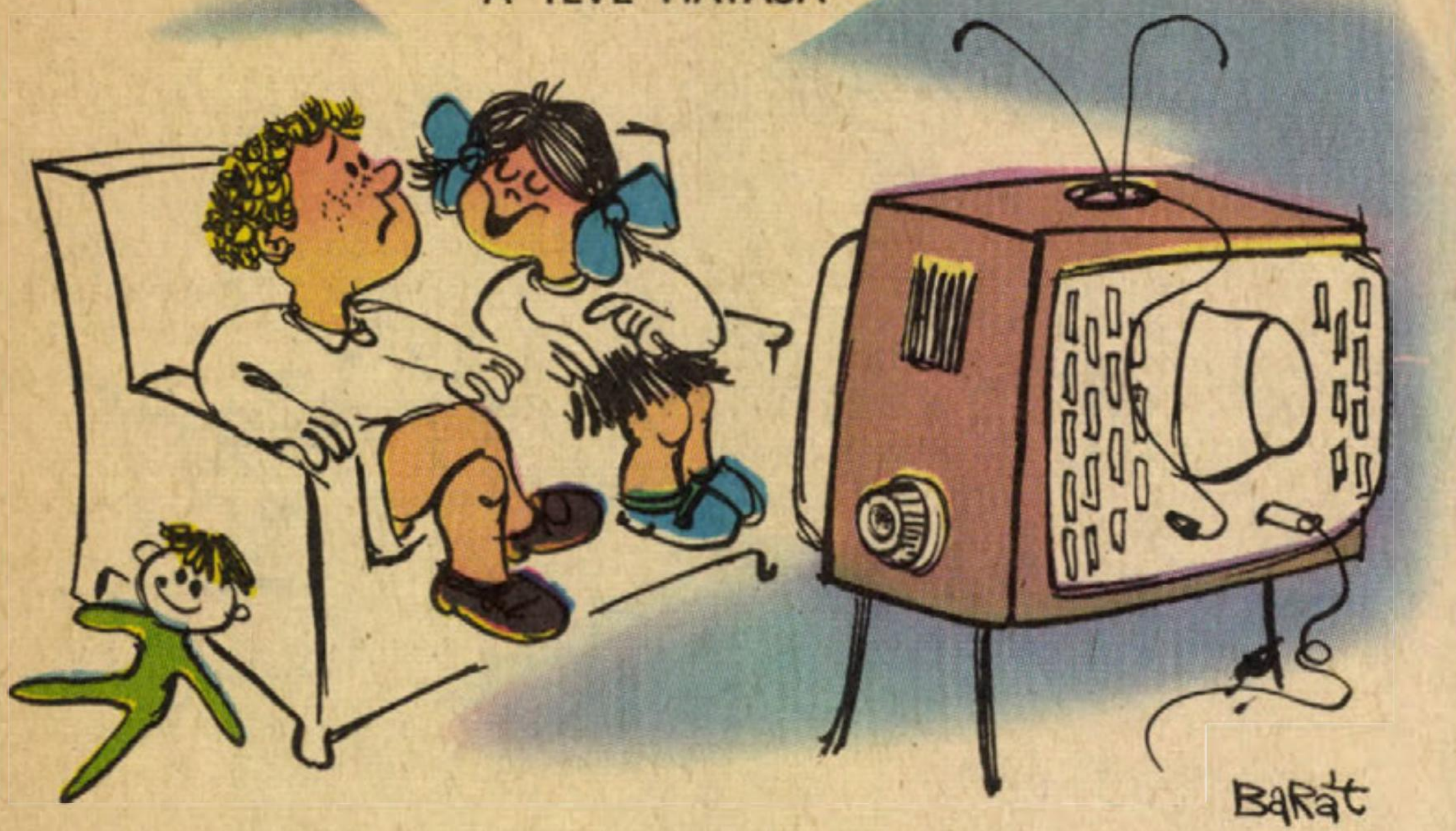

– Remélem, ebben a kasszában lesz annyi pénz, amiből meg tudom a kocsit javíttatni! . . .

– Lakás nélkül nem házasodunk, de ha nem házasodunk, sosem lesz lakásunk . . .

A TÉVÉ HATÁSA

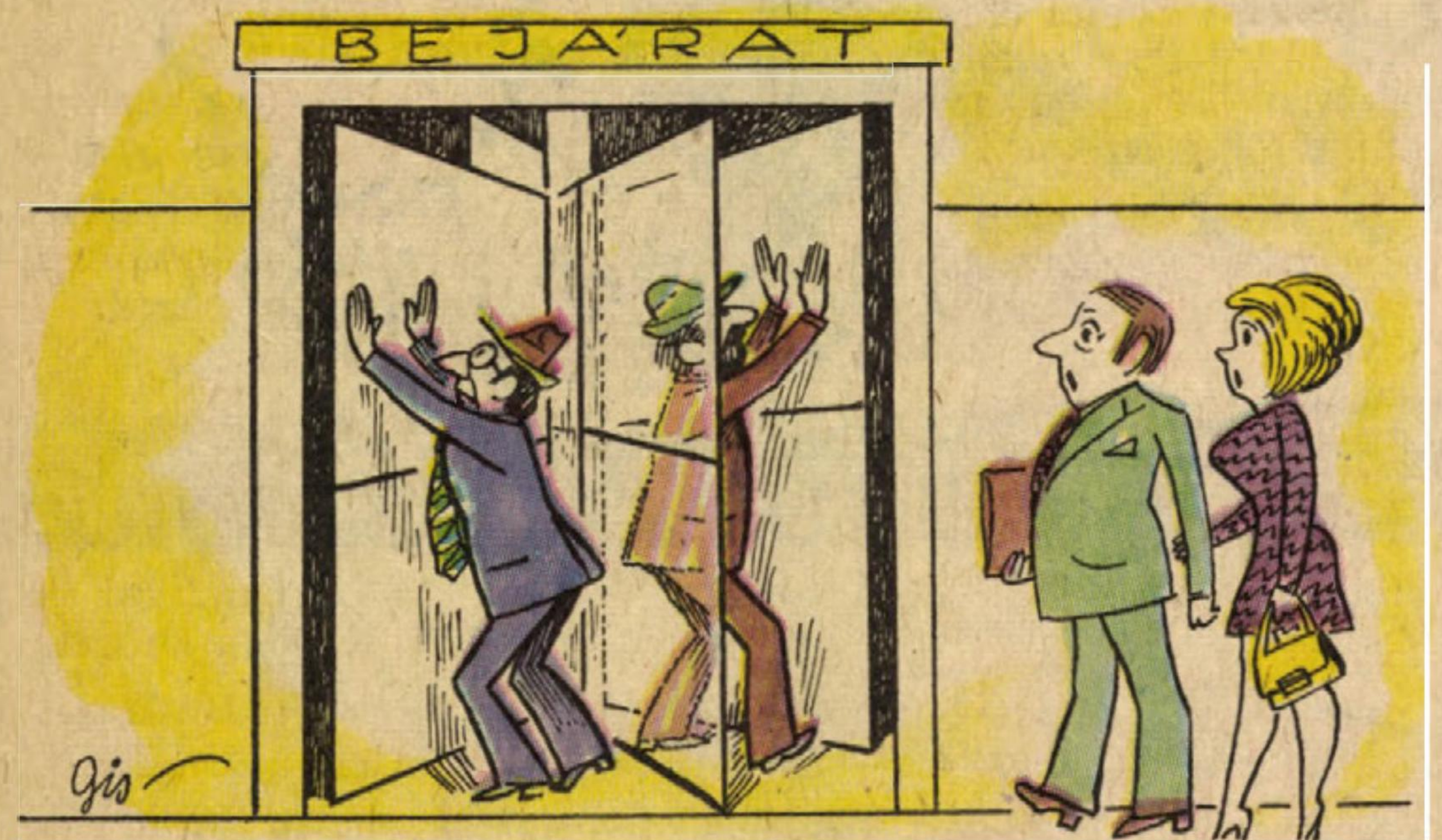
– Te programozott gyerek vagy, vagy csak úgy spontán születtél?

TAPASZTALT GYEREK

– Nézd, a fater bocsánatot kér...
– Alkoholos befolyásoltság alatt van.

ROSSZ EGYÜTTMŰKÖDÉS

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

VIII. Henrik döbbenten látja, hogy az egyik szolgálatban levő testőre részegen dülöngél, és nyomban felelősségre vonja:

— Hogy mert ön inni?

— Felséged névnapját ünnepeltem!

— Hiszen ma nincs is Henrik napja!

— De nyolcadika van...

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Árkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100, 142-220

•

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a helyi (Budapesten a kerületi) kézbesítő postahivatalokban és a kézbesítőknél. Előfizetési díj 1 hónapra 7,50 Ft, ¼ évre: 22,50 Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
76.2308/2-24 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78.
Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató
INDEX: 25 504

A JÓ TANÁCS ARANYAT ÉR

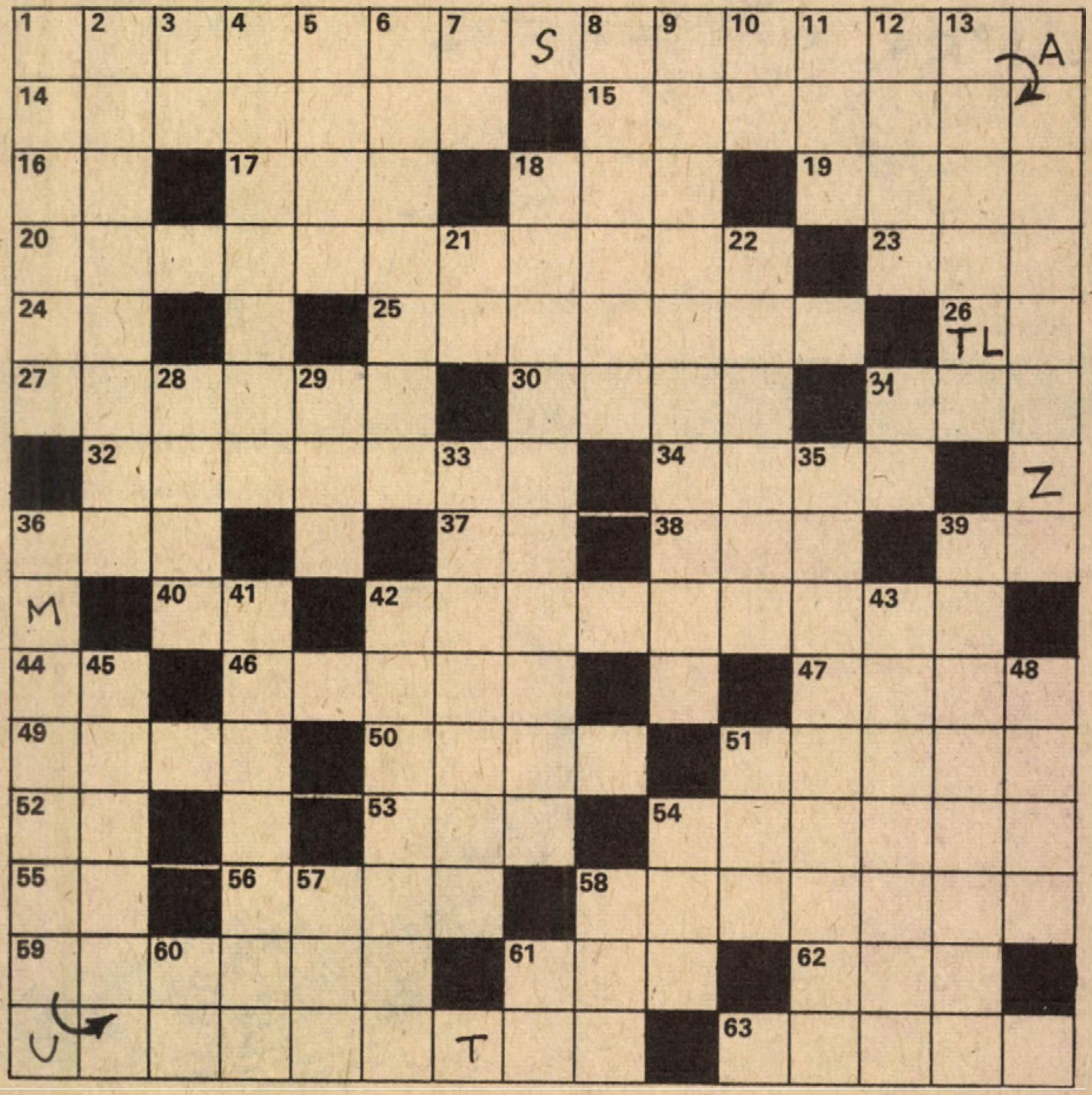
Írók beszélgetnek a művészklubban: — Rossz bőrben vagy, mi van veled? — Fáradt vagyok. Egész délután dolgozom a regényemen s aztán este nem tudok elaludni. — Adhatok egy jó tanácsot? — Megköszönöm... — Vízszintes 1 — függőleges 36. Megfejtésül csak ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb június 14-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 100 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

14. A higany ötvözete más fémekkel
15. A görög mitológia híres lantosa
16. G. I.
17. N. S. D.
18. Előleg egynemű betűi
19. Rosszkedvű, komor
20. Kiváló színművészünk (1895—1962)
23. Nagykanizsai Sport Egyesület
24. N. Á.
25. Ellenez, visszautasít — ismert idegen szóval
26. T. L. L.
27. Díszes, zsinóros nemesi viselet volt
30. Régi, elavult
31. Szesztestvérek itala
32. Vallásos felfogás szerint a világ teremtője
34. Sovány eb
36. Fűszer, névelővel
37. S. T.
38. Egyiptomi isten volt
39. A. T.
40. A nátrium jele
42. Ostoba beszéd
44. Ősrégi fegyver
46. ... havasok (hegység Romániában)
47. A csehszlovákiai Gottwaldov város korábbi neve
49. Nagy költőink egyike (Árpád)
50. Elszór
51. Fővárosi illetőségű
52. D. S.
53. Mutatószó
54. Dzsungelfilmek hőse volt
55. Nem halt meg
56. Egy nagy név a magyar asztalitenisz-sport közelmúltjából
58. Rokonszenvet érez iránta
59. Nagy város Pakisztánban
61. Lószín
62. E. N. N.
63. A mitológiai Alvilág folyója

FÜGGŐLEGES

1. Velencét veszi körül
2. Közel-keleti államforma
3. Növény
4. Az óriáskígyó a nyulat
5. A szocialista államok gazdasági szervezete
6. Az ügyész adja ki
7. Építésügyi Minisztérium
8. Nincstelen kéregető
9. Büntetendő cselekmény
10. Recept röv.
11. Az elektromos ellenállás mértékegysége
12. Francia férfinév
13. A pesti városliget hajdani „szórakozónegyede"
18. Nagy francia költő (1621—1695)
21. V. E.
22. Az árverésen teszi, aki minden áron meg akar venni valamit
28. Íróeszköz
29. Kábítószeer
31. P. R.
33. Mostoha körülmények között élő nép
35. Ujjáorganizál
39. Élőszóval vagy írással mozgósítani
41. Az USA egyik hidegháborús külügyminisztere volt
42. Legényke a kamaszkorban
43. Képmutató módon jámborságot színlel
45. Jövendőmondás
48. Mutatószó
51. Társas ülőhely
54. Egészséges ital
57. I. R. I.
58. Főzelék
60. Zenei hang
61. Köszönés

SZOMORÚ ESET

című keresztrejtvényünk megfejtése:

— Annyira szerette?
— A felesége elvitte az ágyat.

100—100 forintot nyert:

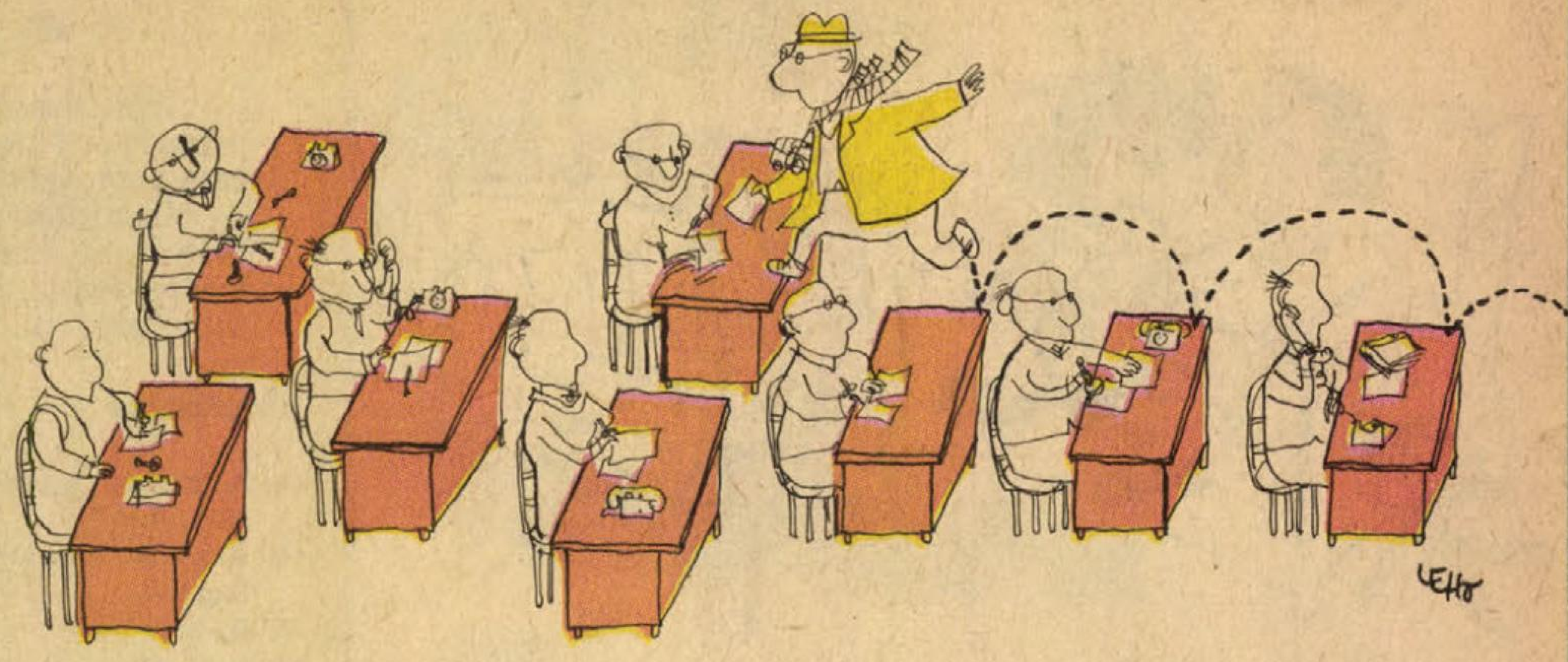
Németh Károlyné, 7630, Pécs, Fürst S. u. 67.
Zsigovits Lászlóné, 9900 Körmend, Bartók B. ltp. 12.
Kálmán István, 1151 Bp., Dózsa Gy. út 62.

A nyereményeket postán küldjük el.

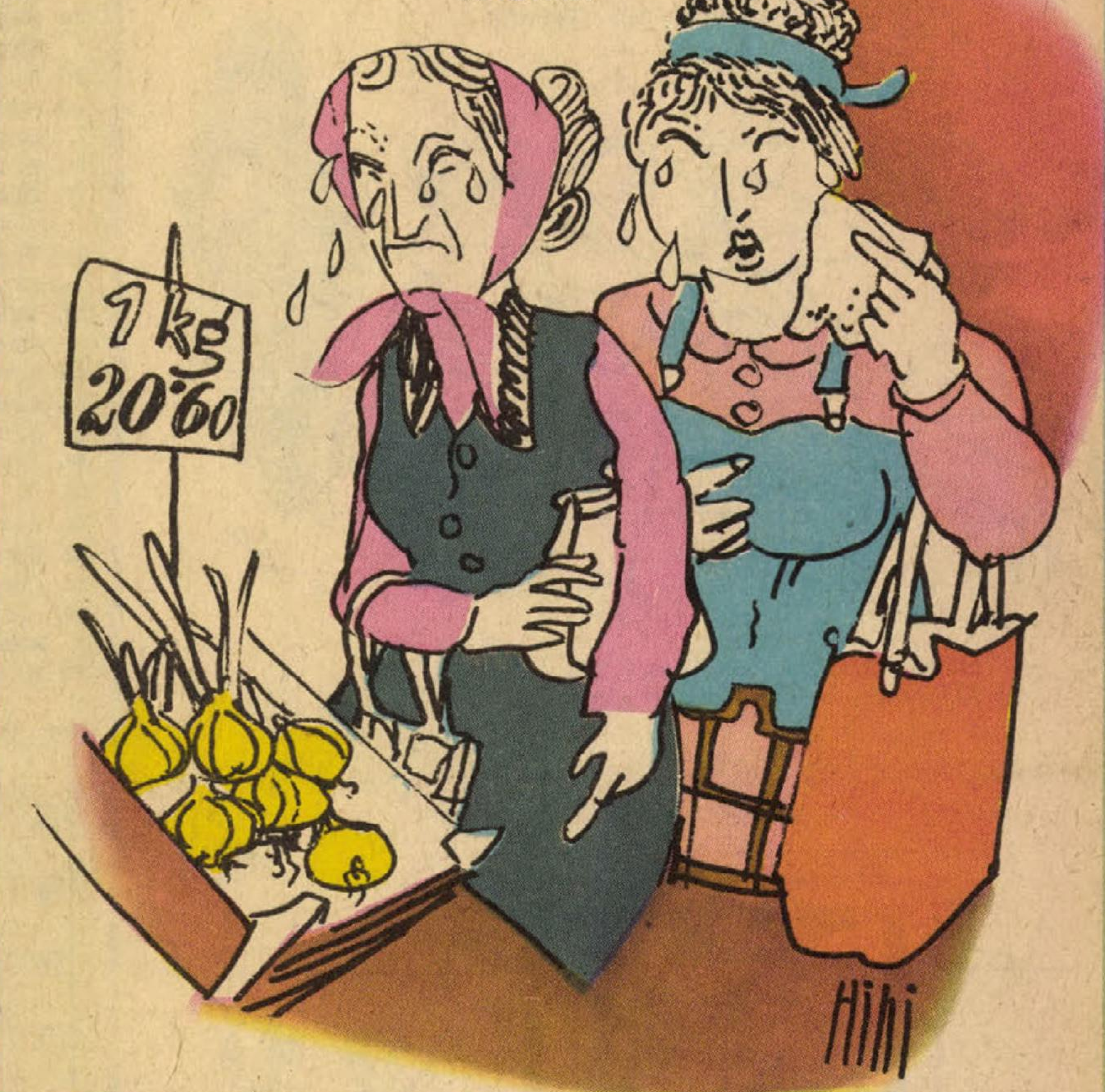

– Ha otthon majd csőrepedés lesz, neked is ezt kell csinálnod!...

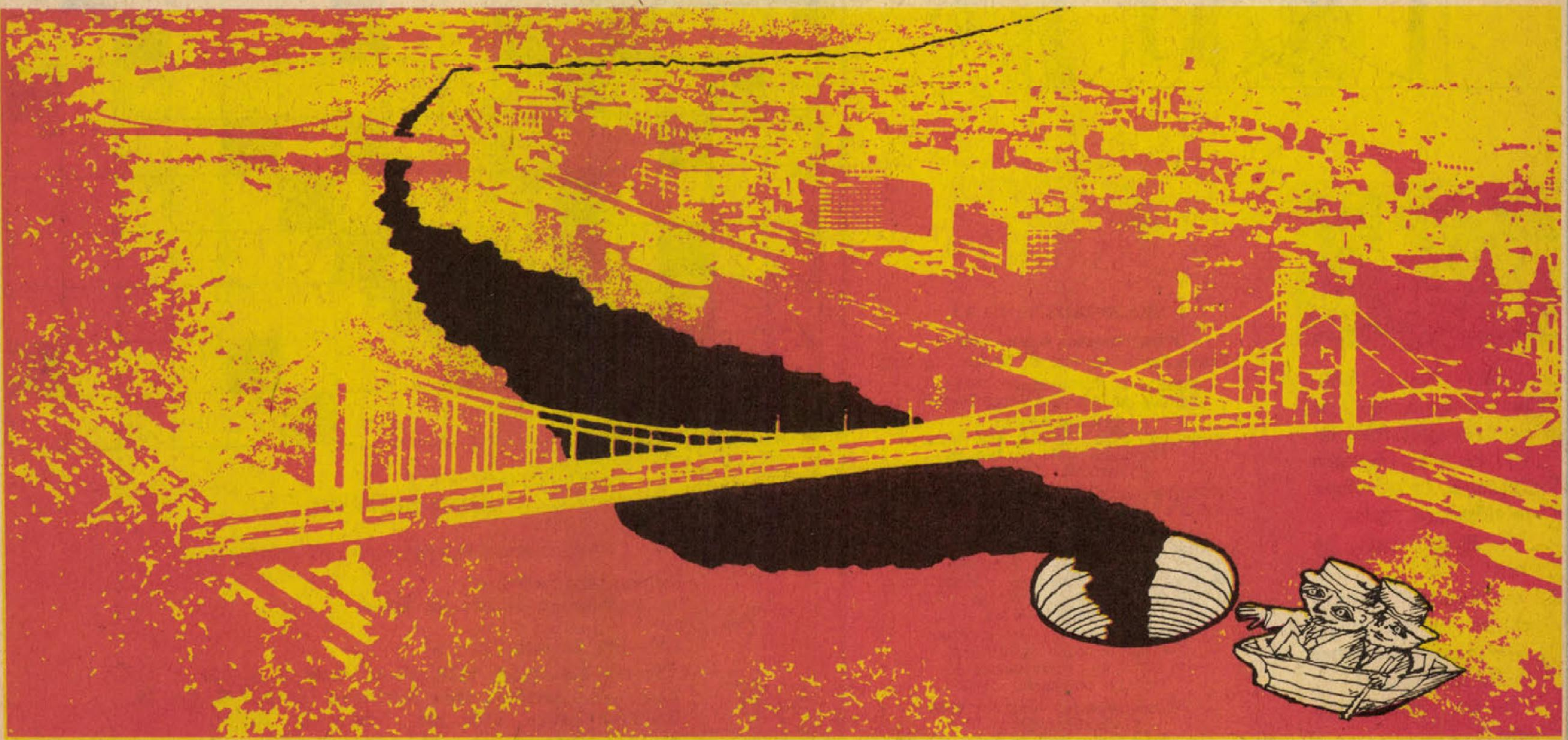
REKLAMÁCIÓ JÁTÉKÜGYBEN

HAGYMA

BIZARR MEGOLDÁS

– És ezen a lyukon egyszerűen levezetjük a szennyezett vizet...